„... და მაშინ განიხარონ ყოველთა ქართველთა“

საქართველოს ჰელსინკის კავშირის ქუთაისის ორგანიზაციის გაზეთი №3, 2001 წ. ფასი 30 თეთრი

ინფორმაცია კოლხური კოშკიდან

საქართველოში დღეს ფაქტიური ორხელისუფლებიანობაა. პარალელურად არსებობს კანონიერად არჩეული დევნილი უზენაესი საბჭო და სამართლებრივად უწარსულო უკანონო ფაქტობრივი ხელისუფლება

გვ. 3

შეთქმულება ნაციონალიზმისა და პატრიოტიზმის წინააღმდეგ

ადამიანი, რომელიც სათნოების გზას ირჩევს, ღვთის სიყვარულის შემდეგ უმთავრეს ფასეულობად საკუთარი ერისა და სამშობლოს სიყვარულს მიიჩნევს.

გვ. 2

კადრები ქუთაისის უახლოესი წარსულიდან

რვა წლის შემდეგ მადლობას ვუხდი ჩემს მხსნელს

გვ. 5

ინტერვიუ ბ-ნ ნოდარ ნათაძესთან

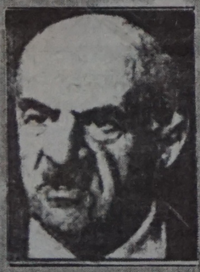

საქართველოს დაბეჩავების ასეთი პოლიტიკით შევარდნაძე საკუთარ თავს მისაღებს ხდის მათთვის

გვ. 2

მრუდე სარკე და სინამდვილე

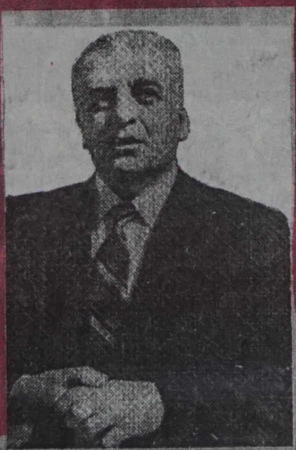

მათ უღალატეს საქართველოს პირველი პრეზიდენტის მოწოდებას: „ნუ მიიღებთ მონაწილეობას უკანონო არჩევნებში – ფსევდოარჩევნებში.“–

ისინი გამსახურდიას ქებით და ფაქტობრივი ხელისუფლების ძაგებით ატყუებენ და აბნევენ ხალხს...

გვ. 4

მეცნიერება

თარაშ-ემხვარის მითოლოგიური ასოციაციები

თარაშის მრავალსახეობა ცხრა სხვადასხვა პლანში იშლება და თითოეული ჰიპოსტასი საწყისის განსახიერებაა.

გვ. 7

ცნობები დანარჩენი მსოფლიოდან

ევროპის პარლამენტარები ჩეჩნეთში ვიზიტს გეგმავენ. მასზე ბევრად იქნება დამოკიდებული რუსეთის ფედერაციის წარმომადგენლობის სტატუსი ევროპის ამ ორგანიზაციაში.

გვ. 4

ისტორიის გაკვეთილები

სოლომონ მეფე ყოველ ღონეს ხმარობდა ქვეყნის გადასარჩენად

გვ. 5

ჩვენი რწმენა

ნათლისღება – გაცხადება უფლისა ღვთისა და მაცხოვრისა ჩვენისა იესო ქრისტესი

გვ. 5

საქართველოს სხვა ახალი ამბები

მიმდინარეობს მესხეთ-ჯავახეთის ქართველებისაგან დაცლის პროცესი. თურქ-მესხები ქართველების ბინების შეძენას ცდილობენ.

გვ. 3

უზენაესი საბჭო

შეთქმულება ნაციონალიზმისა და პატრიოტიზმის წინააღმდეგ

ზვიად გამსახურდიას ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ნაწარმოების „დილემა კაცობრიობის წინაშე" გააზრებით შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ ადამიანი ღმერთის მიერ დედამიწაზე მოვლენილია არჩევანის გასაკეთებლად, ანუ, ერთის მხრივ, არის სიყვარული, პატიოსნება, კეთილშობილება, სათნოება; მეორეს მხრივ, სიძულვილი, ავგულობა, უსამართლობა, სიცრუე, ქურდობა, წართმევა, მომხვეჭელობა, ეგოიზმი, საკუთარი ხორციელი სიამოვნებისათვის ზნეობაზე ხელის აღება, შური, ბოროტება. **ადამიანი, რომელიც სათნოების გზას ირჩევს, ღვთის სიყვარულის შემდეგ უმთავრეს ფასეულობად საკუთარი ერისა და სამშობლოს სიყვარულს მიიჩნევს.**

ეროვნება ღვთისგანაა ნაბოძები. იგი ადამიანს სიცოცხლესთან ერთად ეძლევა და თუ ამ ფაქტს შესაბამის ასაკში ის სრულად აცნობიერებს, სიცოცხლე იმ ერის კეთილდღეობისათვის უნდა გაილოს, რომელსაც თავს მიაკუთვნებს. ეროვნების შეცვლა ორგვარად არის შესაძლებელი: ერთი, თავად ადამიანისაგან დამოუკიდებელი მიზეზების გამო და მეორე, ზნეობაზე ხელის აღებით. მაგ., ქართველი კანონიერი ქურდისათვის გაცილებით ახლოა რუსი ან შუააზიელი ქურდი, ვიდრე, ქართველი პატიოსანი ადამიანი; მარქსისტებს გააჩნდათ (ალბათ ახლაც გააჩნიათ) თეორია, რომლის მიხედვით, ქართველი მუშისათვის სულიერად უფრო ახლობელია ფრანგი ან ინგლისელი მუშა, ვიდრე ქართველი აზნაური ან ქართველი „ბურჟუა-ექსპლუატატორი". იგივე შეიძლება ითქვას ზოგ ვაიინტელიგენტზეც: დღეს ქართველ ინტელიგენტ-დემოკრატთათვის სულიერად გაცილებით უფრო ახლობელნი არიან დასავლეთელი ბუშები, ბეიკერები და სხვა, ვიდრე ქართველი ზვიადისტები.

გამოჩენილ რუს ფილოსოფოსს ალექსეი ლოსევს ბერძნულ მითოლოგიასა და ფილოსოფიაზე დაყრდნობით გამოყვანილი აქვს ფორმულა: ყველაზე ეროვნული, იმავ დროს, არის ყველაზე ზოგადსაკაცობრიო. მართლაც, ბერძნული მითოლოგია და ფილოსო-

ფია, ამასთანავე უაღრესად ზოგადსაკაცობრიო შენაძენია. აქედან გამომდინარე, **ყოველი ღვაწლი გაღებული საკუთარი ერის სულიერი ან მატერიალური კეთილდღეობისათვის აუცილებლად წარმოადგენს (შესაძლოა მცირედს, მაგრამ მაინც) შენატანს ზოგადსაკაცობრიო ფასეულობათა ყულაბაში.**

ამერიკისა და ევროპის ქვეყნების ენციკლოპედიებში (გარდა **შსძ**-სა) **სიტყვა ნაციონალიზმი, უპირველესად, განმარტებულია, როგორც საკუთარი ერის დამოუკიდებლობისაკენ, მისი კულტურული და ეკონომიკური კეთილდღეობისაკენ მიმართული მისწრაფება,** თუმცა, მეორე მნიშვნელობად მას მიეწერება საკუთარ ერზე გადაჭარბებული წარმოდგენა, ნაციონალური ეგოიზმი და სხვა ერების ჩაგვრა. გასაგებია, რომ მეორე განმარტება მოცემულია მოძალადე ერების იმპერიული მიდრეკილებების მისაჩქმალავად და საკუთარი ინტერესებისათვის საჭირო მანიპულირების მიზნით. ვინაიდან, ერთსა და იმავე ცნებას არ შეიძლება გააჩნდეს ორი ურთიერთსაპირისპირო მნიშვნელობა.

სიტყვა ნაციონალიზმის მეორე განმარტება, მით უმეტეს, არ მიესადაგება იმ ერებს, რომლებიც მთელი თავისი არსებობის მანძილზე თავისუფლებისათვის იბრძვიან. **ქართულ ნაციონალიზმსა და პატრიოტიზმზე ილია ჭავჭავაძე წერდა: „ჩვენში მამულის სიყვარული სხვა თვისებისაა, სხვა გვარის ხასიათისაა; იგი იმყრობს მხოლოდ წმინდა გრძნობას. ამ გრძნობაში თავის თავის მეტი არა ურევია რა. ვისიმე სიძულვილი, ვისიმე დათრგუნვის სურვილი, ვისიმე გაუბედურების წადილი მასში სრულიად არ არის. ჩვენს მამულის შვილებს ჰსურთ წარმატება ჩვენის ეროვნებისა და ვინაობისა, რომელთა გარეშე არა ხალხს არ შეუძლიან სიცოცხლე და ადამიანური არსებობა.** როგორც წარსულში ჩვენი ერი იბრძოდა არა სხვა ხალხების დამონებისათვის, არამედ თავის საკუთარის დამოუკიდებლობის დაცვისათვის, ისე ეხლა ჩვენი მამულის შვილები მოღვაწეობენ არა იმ განზრახვით, რომ სხვანი დავთრგუნოთ და მათის დამცირებით ვისიამოვნოთ, არამედ იმისათვის, რომ ჩვენს ერსაც გაუკვლიოთ გზა გონების განვითარებისა, ზნეობის ამაღლებისა და კეთილდღეობისა" (დროება, № 27, 1876 წ.).

დღევანდელ მსოფლიოში გარკვეული და „გაურკვეველი" ძალების მიერ დიდი შეტევა ხორციელდება ნაციონალიზმსა და პატრიოტიზმზე, სწორედ, იმ ცნებებზე, რომლებმაც მსოფლიო დღევანდელობამდე მოიყვანა. ზოგი ამ ორ სიტყვას ერთ ცნებად მოიაზრებს, მაგრამ კონკრეტულ შემთხვევაში პატრიოტიზმი შეიძლება არ შეიცავდეს ნაციონალიზმს მაშინ, როდესაც ნაციონალიზმი აუცილებლად გულისხმობს თავის თავში პატრიოტიზმსაც. მაგალითად, **ქართველი ნაციონალისტი აუცილებლად არის თავისი სამშობლოს, საქართველოს პატრიოტიც, ამავე დროს, საქართველოს პატრიოტი შეიძლება იყოს (და, ზნეობის მიხედვით, უნდა იყოს კიდეც) საქართველოში დაბადებული და მცხოვრები სხვა ეროვნების ადამიანი.**

ამ გარკვეულ და „გაურკვეველ" ძალებს ნაციონალიზმისა და პატრიოტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის საჭიროების არგუმენტად მოჰყავთ მოსაზრება, რომ თუ არ იქნება (მათი აზრით) ეს „ყბადაღებული" ნაციონალიზმი და პატრიოტიზმი, მაშინ სხვადასხვა გენეტიკური წარმომადგენლობისა და, მაშასადამე, განსხვავებული ფსიქოლოგიური წყობის ადამიანებს შორის ურთიერთგაგება უფრო ადვილი გახდება და გაიოლდება საზოგადო დემოკრატიისა და ე.წ. ადამიანის უფლებების დამკვიდრება. უნდა ითქვას, რომ ამგვარად მოაზროვნე ადამიანებს ან ადამიანთა დაჯგუფებებს მნიშვნელოვანი გავლენა აქვთ დღევანდელი მსოფლიოს პოლიტიკურ ცხოვრებაზე და საშიშროება იმაში მდგომარეობს, რომ მათი ამბიციურობა და საკუთარი მოსაზრებების უტყუარობაში თვითდაჯერებულობა, შესაძლოა, ძალზედ ძვირად დაუჯდეს მთელს კაცობრიობას.

ნაციონალიზმისა და პატრიოტიზმის წინააღმდეგ ბრძოლა გააზრებულად და მეთოდურად ხორციელდება. დემოკრატიის, პლურალიზმისა და რელიგიური შემწყნარებლობის დროშით ხდება უცხო რელიგიებისა და სექტანტური მოძრაობების იმპორტი, ზეწოლა ტრადიციული ფასეულობების „ახლებურად" გადაფასების მიზნით. ხელოვნურად იქმნება ისეთი სოციალური და ეკონომიკური პირობები, რომლებიც მოსახლეობის საგრძნობლად დიდ ნაწილს აიძულებს სამშობლოს საზღვრებს გარეთ ეძებოს ლუკმა-პური. *მეთოდი მდგომარეობს კიდევ იმაში, რომ თანდათანობით უნდა იქნას ჩამოცილებული ეროვნულობის ნიშნები, როგორიცაა: საზღვრები, ფულადი ერთეულები, ეროვნულობის დამადასტურებელი რეკვიზიტი. მისმა ავტორებმა კარგად იციან, რომ ეროვნების, თუნდაც, ერთი მაჩვენებლის ხელოვნურად ჩამოცილებას გარდაუვლად მოჰყვება სხვა ასეთივე ნიშნის ჩამოცილების აუცილებლობა. ყოველივე ამას კულტურების აღრევა მოჰყვება და შემდგომ შესაძლებელი გახდება ე.წ. „გახსნილი" საზოგადოების ჩამოყალიბება.* ბრძოლის მეთოდურობაზე მიანიშნებს ისიც, რომ ზედმიწევნით მრავლდებიან აპოლოგეტები, ხოლო მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები (განსაკუთრებით რადიო და ტელევიზია) ფრიად გაწაფულად ეწევიან ბანალური, ზოგადი კულტურის ინტენსიურ პროპაგანდას.

თავისთავად, გახსნილი, ნათელი და სამართლიანი საზოგადოების

(გაგრძელება მე-4 გვერდზე)

ინტერვიუ პოლიტიკურ ოპონენტთან

რედაქტორის წინათქმა:

ზვიად გამსახურდიასა და ეროვნული ხელისუფლების ერთ-ერთი აქტიური ოპონენტი (მტერს მაინც არ დავარქმევთ!) იყო ბატონი ნოდარ ნათაძე; მკითხველისათვის ალბათ საინტერესოა მისი დღევანდელი პოზიცია.

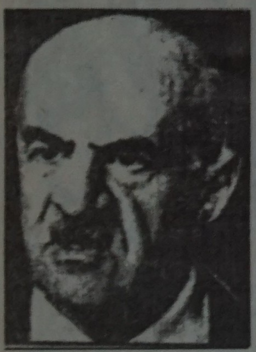

-ბატონო ნოდარ, ჩვენს გაზეთს მიზნად აქვს დასახული გასაუბრება იმ ადამიანებთან, რომელთაც ამ ათი წლის წინ მომხდარ მოვლენებთან მჭიდრო კავშირი ჰქონდათ და ავად თუ კარგად მონაწილეობდნენ მაშინდელ პროცესებში. თქვენც იმათგანი ბრძანდებით, ვინც პოლიტიკურ სარბიელზე ჩანდა XX საუკუნის მიწურულის საქართველოში.

განსაკუთრებით გვაინტერესებს რამდენიმე საკითხი წარსულიდან, მაგრამ საუბარს ასე ნუ შემოვზღუდავთ...

დღევანდელობის კრიტიკა იმდენად ითლი და გაცვეთილი თემაა, რომ ამაზე ნუ მოვცდებით და პირდაპირ პროგნოზით დავიწყოთ. რა სიახლეს ელით უახლოეს მომავალში საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებაში?

-პროგნოზს უნდა წაემძღვაროს ანალიზი, ხომ? მე წარსულ მოვლენებზე ვწერ. 300 გვერდიანი წიგნი მაქვს მომზადებული, ახლა უსახსრობაა და მერე, ალბათ, გამოიცემა, აბა, რას იზამს. აწმყო-მომავალზე კი სიამოვნებით...შევარდნაძე და, თუ ამას ხალხი ჰქვია, მის გარშემო შეკრებილი ორგანიზმები, არიან რუსეთის აგენტურა. ეს ცალსახაა.

მათი ამოცანაა: 1. დაანგრიონ საქართველო ყველანაირად; დამოუკიდებლობის სახელით და არა კომუნისტების სახელით და ამით აღძრან ხალხში რუსული იმპერიის

საქართველოს დაბეჩავების ასეთი პოლიტიკით შევარდნაძე საკუთარ თავს მისაღებს ხდის მათთვის

ნოსტალგია. ამაში ძალიან დიდ წარმატებას მიაღწიეს კიდეც. შემდეგ მათ უნდათ პროვოცირება მოახდინონ პრორუსული, ღია კომუნისტური გადატრიალებისა; შეიძლება ამ გადატრიალების ნაცვლად იგივე მიზანი მიღწეული იქნას საარჩევნო რაღაც პროცედურით, ყოველ შემთხვევაში, უნდა გადასცენ ხელისუფლება ღია რუსულ აგენტურას. ჩემი დაკვირვებითა და დასკვნით შევარდნაძე ყველანაირად ეთამაშება დასავლეთს და თავის პოლიტიკურ ცოდვას, რუსეთის აგენტობას, რაც ,რა თქმა უნდა დასავლეთმა იცის, კომპენსაციას უკეთებს იმით, რომ ცალსახად ახვისებს საქართველოს ქონებას. რა თქმა უნდა, დასავლეთის გეგმაა, რომ რუსეთი ამიერკავკასიიდან წავიდეს, შესაძლოა, ჩრდილო კავკასიის სამხრეთი ზონიდანაც, მაგრამ მათ უნდათ, რომ საქართველომ განაგრძოს არსებობა ამ სივრცეში, როგორც იურიდიულად გაფორმებულმა ტერიტორიამ და არა როგორც სახელმწიფომ, ამ სიტყვის სრული გაგებით. მათ სურთ საქართველო იყოს მხოლოდ ობიექტი; მაგრამ არა სუბიექტი. ამიტომ სახელმწიფოებრივი ძლიერი მექანიზმების შექმნას ისინი ხელს არ შეუწყობენ. მათ ე.წ. ნაციონალიზმი ისევე სძულთ, როგორც კომუნიზმი. აი, საქართველოს დაბეჩავების ასეთი პოლიტიკით შევარდნაძე საკუთარ თავს მისაღებს ხდის მათთვის. საერთოდ ბევრს ლაპარაკობენ ხოლმე შევარდნაძის მონაწილეობაზე მასონურ სისტემაში. მე მგონია, რომ ეს ასეა. სამწუხაროდ, მეტი დრო ვერ ვიშოვე, მაგრამ ოთხი საათი (ოთხი საათი მუშაობდა მაშინ აკადემიის ბიბლიოთეკა) მოვანდომე მასონებზე ლიტერატურის კითხვას (იქ ძალიან კარგი ლიტერატურაა) ეს ორგანიზაცია შეიცავს 33 საფეხურიან გრადაციას. ძალიან საინტერესო რამ, ამოვიკითხე. მარტო პირველი სამი საფეხური შეგიძლია გაიარო საკუთარი ნებით. ეს არის „შეგირდი", მეორე „ამხანაგი", აქედანაა მიმართვა „ამხანაგო" და მესამე არის „ოსტატი". (პირველივე საფეხურზე უნდა მოგივიდეთ „განათლება". და ამით უკვე სამუდამოდ დაბმული ხართ, გეტყვიან. განათლება რომ მოგივიდა კარგი იყო?). დომინაციის ძალიან მყარი მექანიზმია.

მესამე საფეხურიდან მეოთხეზე რომ გადახვიდე, ვიღაცამ ზემოდან უნდა დაგინახოს, უნდა მოეწონო და ამოგიყვანოს ზევით ე.ი. ისეთი მყარი სისტემაა მართვისა და ბატონობის, რომ ძნელად თუ გაუწევს წინააღმდეგობას სხვა. მასონობაში ორი მიმართულებაა დღეს: ერთი არის ბრიტანულ-ამერიკული, რომელიც მისდევს ეთიკურ, ფილოსოფიურ, რელიგიურ მიმართულებას და რომელიც აუცილებლად მოითხოვს წევრისაგან, რომ იყოს მორწმუნე. მეორე არის ფრანგულ-იტალიური, რომელიც მისდევს ძირითადად სოციალურ პრობლემატიკას და მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ აღარ მოითხოვს წევრისაგან, იყოს მორწმუნე.

შევარდნაძე, რამდენადაც ჩემს ყურამდე არის მოსული, ამ მეორის წევრია, მაგრამ, ვინაიდან, უნდა, რომ გარკვეული ურთიერთობები ჰქონდეს პირველთანაც, ამიტომ სიმულიანტობს, რომ არის მორწმუნე. რა თქმა უნდა, მისი მენტალიტეტის კაცს არ შეიძლება მორწმუნეობის პარამეტრი ჰქონდეს. რასაკვირველია, რაც არ უნდა დიდი თანამდებობა ჰქონდეს, ის იმ რანგისა ვერ იქნება, რომ მას რაიმე გადაწყვეტილების მიღება შეეძლოს. ის მხოლოდ შემსრულებელია. მას, რა თქმა უნდა მასონები ამოძრავებენ ე.წ. გლობალისტური მიმართულებით, რაც საქართველოსათვის მიუღებელია და, ჩემი პირადი აზრით, უპერსპექტივოცაა. მოკლევადიანია ეს სისტემა და დაღმავლობის ხანა უკვე დაწყებულია. ეს რაც შეეხება ანალიზს. ახლა, რაც შეეხება პროგნოზს: შეიძლება რაღაც კომუნისტური გადატრიალება მოხდეს, მცდელობა იყოს და ძალიან ძვირად დაგვიჯდეს, მაგრამ წარმატებას ვერ მიაღწევს. ოპტიმისტური პროგნოზი ის არის, რომ ეს მახინჯი სისტემა, რომელიც დღეს არის, სულით არასრულფასოვანი ადამიანები, რომლებიც დღეს მართავენ საქართველოს, ესენი ნელ-ნელა, არა უცაბედად,

(დასასრული მე-6 გვერდზე)

ინფორმაცია კოლხური კოშკიდან

2001 წლის 13 იანვარს თბილისში, კოლხურ კოშკში ჩატარდა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს მორიგი სხდომა.

უზენაესი საბჭოს დეპუტატებმა დროებითი თავმჯდომარე დავით გოგაძე კენჭისყრით აირჩიეს თავმჯდომარედ, უზენაესმა საბჭომ აგრეთვე მიიღო დადგენილება აღმასრულებელი ორგანოს შექმნის შესახებ და პრემიერ-მინისტრად ერთხმად აირჩიეს ქ-ნი მანანა არჩვაძე-გამსახურდია.

სხდომის შემდეგ გაიმართა მიტინგი, რომელსაც უზენაესი საბჭოს მხარდამჭერი ათასამდე ადამიანი ესწრებოდა.

დეპუტატებმა ახალი წელი, საუკუნე და ათასწლეული მიულოცეს ქართველ ხალხს და უსურვეს გამძლეობა სამართლიანობისათვის ბრძოლაში.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო | SUPREME COUNCIL OF THE REPUBLIC OF GEORGIA | საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრგვალი მაგიდა | THE ROUND TABLE OF THE GEORGIAN POLITICAL PARTIES AND ORGANIZATIONS
თბილისი, გალის ქ. №19 ტელ: 22 15 87 | Tbilisi, Gali st. No19 Tel.: 22 15 87 | თბილისი, ვახტანგ ჩაბუკიანის ქ. №28 ტელ: 391099, 221587. ფაქსი 391099 | Tbilisi, Georgia, Vakhtang Chabukiani str. No28 Tel.: 391099, 221587. Fax: 391099

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს განცხადება

რუსეთის ფედერაციის მიერ აფხაზეთის ავტონომიურ რესპუბლიკასა და შიდა ქართლში (სამაჩაბლოში) გამარტივებული სავიზო რეჟიმის ანუ, ფაქტობრივად, ცალმხრივი უვიზო რეჟიმის შემოღების შესახებ

საქართველოს რესპუბლიკის 1991–92 და 1993 წლების ოკუპაციით დაიწყო ქვეყნის ტერიტორიული დაშლის პროცესი.

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკისა და შიდა ქართლის (სამაჩაბლოს) ოკუპაციას ემსახურებოდა შევარდნაძის ხუნტის მიერ 1992 წლის 21 თებერვალს საქართველოს 1921 წლის კონსტიტუციის აღდგენა, 1992 წლის 24 ივნისის დაგომისის, 1992 წლის 3 სექტემბრის მოსკოვის, 1993 წლის 27 ივლისის სოჭის, 2000 წლის 11 ივლისის სოხუმის ხელშეკრულებები.

საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ტერიტორიის ნაწილის – აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის ოკუპაციის შემდგომ ეტაპს წარმოადგენს შევარდნაძის რეჟიმის მიერ 1994 წლის 4 აპრილს, სოხუმში, აფხაზეთის სახელმწიფო დამოუკიდებლობის აღიარება ანუ რუსეთის მიერ მისი ფაქტობრივი ანექსია.

დღეს, ედ. შევარდნაძის და ვლად. პუტინის ფარული გარიგებით, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკისა და შიდა ქართლის (სამაჩაბლოს) მოსახლეობისათვის რუსეთის ფედერაციის მხრიდან გამარტივებული სავიზო რეჟიმის ანუ, ფაქტობრივად, ცალმხრივი უვიზო რეჟიმის შემოღება ნიშნავს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ტერიტორიის ანექსიის მცდელობას.

საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პირველი თავის პირველი მუხლის მეორე აბზაცით: „საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორია ერთიანი და განუყოფელია!"

ედ. შევარდნაძის უკანონო ხელისუფლების მიერ ხელმოწერილი ყველა ხელშეკრულება, გარდა იმისა, რომ იურიდიული ძალის არმქონეა (საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს 1992 წლის 12 მარტის სესიის დადგენილება), ისინი ეწინააღმდეგება სუვერენული სახელმწიფოს ტერიტორიული მთლიანობის საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპებს, რომელიც ხაზგასმულია შემდეგ დოკუმენტებში: გაერო, დეკლარაცია საერთაშორისო სამართლის პრინციპების შესახებ, 24.10.1970 წ., ეუთო, ჰელსინკის დასკვნითი აქტი, 01.08.1975 წ., ეუთო, ვენის შემაჯამებელი დოკუმენტი, 01.15.1989 წ., ეუთო, კოპენჰაგენის თათბირის დოკუმენტი, 29.06.1990 წ., პარიზის ქარტია ახალი ევროპისათვის, 21.11.1990წ., ეუთო, ადამიანური განზომილების კონფერენციის მოსკოვის თათბირის დოკუმენტი, 31.10.1991 წ., ეუთოს უმაღლეს დონეზე შეხვედრის დეკლარაცია – ჰელსინკი – 2, 10.07.1992 წ.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დროებითი თავმჯდომარე დავით გოგაძე

თბილისი, 2000 წლის 23 დეკემბერი

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო | SUPREME COUNCIL OF THE REPUBLIC OF GEORGIA | საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრგვალი მაგიდა | THE ROUND TABLE OF THE GEORGIAN POLITICAL PARTIES AND ORGANIZATIONS
თბილისი, გალის ქ. №19 ტელ: 22 15 87 | Tbilisi, Gali st. No19 Tel.: 22 15 87 | თბილისი, ვახტანგ ჩაბუკიანის ქ. №28 ტელ: 391099, 221587. ფაქსი 391099 | Tbilisi, Georgia, Vakhtang Chabukiani str. No28 Tel.: 391099, 221587. Fax: 391099

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დადგენილება

საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრგვალი მაგიდის 2000 წლის 9 აპრილის მემორანდუმის შესახებ

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ადგენს:

1. საქართველოს რესპუბლიკაში შექმნილი პოლიტიკური ვითარებიდან გამომდინარე რეალური გამოსავალი მდგომარეობს საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრგვალი მაგიდის 2000 წლის 9 აპრილის მემორანდუმის პრაქტიკულ განხორციელებაში;

2. წინადადება მიეცეს საქართველოს რესპუბლიკის ფაქტობრივ ხელისუფლებას, საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრგვალი მაგიდის 2000 წლის 9 აპრილის მემორანდუმის საფუძველზე შედგეს დაინტერესებულ მხარეთა (დე-ფაქტო და დე-იურე ხელისუფლებათა) წარმომადგენლობითი შეხვედრა, რადგან ამ შეხვედრის შედეგებზე ბევრად იქნება დამოკიდებული საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიული მთლიანობა, პოლიტიკური სტაბილურობა და სუვერენიტეტი.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დროებითი თავმჯდომარე დავით გოგაძე

თბილისი, 2000 წლის 23 დეკემბერი

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო | SUPREME COUNCIL OF THE REPUBLIC OF GEORGIA | საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრგვალი მაგიდა | THE ROUND TABLE OF THE GEORGIAN POLITICAL PARTIES AND ORGANIZATIONS
თბილისი, გალის ქ. №19 ტელ: 22 15 87 | Tbilisi, Gali st. No19 Tel.: 22 15 87 | თბილისი, ვახტანგ ჩაბუკიანის ქ. №28 ტელ: 391099, 221587. ფაქსი 391099 | Tbilisi, Georgia, Vakhtang Chabukiani str. No28 Tel.: 391099, 221587. Fax: 391099

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს განცხადება

საქართველოს რესპუბლიკაში ორმაგი მოქალაქეობის შემოღების შესახებ

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო აცხადებს, რომ საქართველოს რესპუბლიკაში ორმაგი მოქალაქეობის შემოღება ნიშნავს:

–იმპერიული ამბიციების მქონე ქვეყნების მიერ, საკუთარი სახელმწიფოს მოქალაქეების უფლებათა დაცვის საბაბით, საქართველოს საშინაო საქმეებში ჩარევას და ქვეყნის ოკუპაციის დაშვებას;

– კომპაქტურად დასახლებულ ეროვნულ უმცირესობათა სეპარატისტული ტენდენციების გაძლიერებას და, სხვა მეზობელ სახელმწიფოებთან შეერთების გზით, საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ტერიტორიების მიტაცებას, ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის ხელყოფას;

–ჩვენი ქვეყნის სახელმწიფო საზღვრების მიზანმიმართული რღვევის პროცესის კატასტროფული მასშტაბით განვითარებას, საქართველოს სახელმწიფოებრიობის საფუძვლების მოშლას და ქართველი ერის ისტორიის ფურცლებიდან გაქრობას.

1991 წლის 31 მარტის რეფერენდუმის შედეგებიდან გამომდინარე და საერთაშორისო სამართლის ნორმების მიხედვით საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო სუვერენიტეტის ხელმყოფელი ნებისმიერი აქტი ანტიკონსტიტუციურია.

ზემოთქმულიდან გამომდინარე, საქართველოს რესპუბლიკაში ორმაგი მოქალაქეობის შემოღების აქტი არის იურიდიული ძალის არმქონე.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დროებითი თავმჯდომარე დავით გოგაძე

თბილისი, 2000 წლის 23 დეკემბერი

საქართველოს სხვა ახალი ამბები

დედაქალაქი:

სამგორის ნიხის №25-ში (ყოფილი „ზაგოზერნოს" ტერიტორია) ბარდება სამხედრო ტექნიკა (ტანკები, ვერტმფრენები და ა.შ.) ჯართის სახით. ამ მასალას იქვე ამუშავებენ, ახარისხებენ ლითონებად და იქიდანვე გზავნიან თურქეთში; მაგალითად:

2000 წლის 10 დეკემბერს ფერადი ლითონებით დაიტვირთა გამწევი მანქანა 61 C145; 11 დეკემბერს იტვირთებოდა გამწევი მანქანები: 27 V946, V246, 14 V416. 15 დეკემბერს დაიტვირთა გამწევი მანქანა 188 –თავისი მისაბმელით 397... ავტომანქანა 203 ეკუთვნის იმ პირს, რომელიც იბარებს ამ ჯართს და ემსახურება მანქანების დატვირთვა-გამგზავრებას.

* * *

თბილისში სვანეთის უბანში დამკვიდრდა (და ლუთერანული ეკლესიაც დააფუძნა) ლუთერანი მოძღვარი ოტო ქუმელი. ჯერ კიდევ საქართველოთი დაინტერესების გარიჟრაჟზე მისი ადგილობრივი გზამკვლევები იყვნენ უნივერსიტეტის თანამშრომელი ერეკლე ასტახიშვილი და დღევანდელი განათლების მინისტრი ალეკო კარტოზია, რომელსაც თავად ოტო ქუმელი ჯერ კიდევ გერმანიაში სწავლისას მფარველობდა, იგი მოგვიანებით თბილისშიც აქტიურობდა, რათა მის სამეურვეო ყმაწვილს მინისტრის პოსტი მიეღო და ქართული განათლების სისტემა დაეყენებინა ფეხზე. გაუბედურებულ ქართველებს ალეკო კარტოზიას მფარველობით მოვლენილი მოძღვარი ლუთერანიზმისაკენ მოუწოდებს, ხოლო ლუთერანი მღვდლის ხელდასხმული მინისტრი ჩვენი განათლების სისტემას სამარისაკენ მიაქანებს. ეს პროგრამა, რომელიც, როგორც ამბობენ, ოდესღაც თბილისში სასტუმრო „მუზაში" მუშავდებოდა, დღეს განხორციელებულად შეიძლება ჩაითვალოს.

* * *

საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე კატასტროფულად იმატა ბავშვთა შორის სისხლის დაავადებებმა. ამაზე აშკარად მიუთითებს რესპუბლიკის ბავშვთა საავადმყოფოს სისხლის დაავადებათა განყოფილებაში რეგისტრირებულ ავადმყოფთა რაოდენობრივი მაჩვენებელი. განსაკუთრებით ხშირად მოჰყავთ ბავშვები იმერეთიდან და მარნეულის რაიონიდან. მარნეულის რაიონიდან შემოსულები ავადმყოფობის მიზეზად ოქროს საბადოს ასახელებენ. ოქროს დამუშავება ხდება ძლიერმოქმედი ტოქსიკური ქიმიკატებით, რომლებიც უარყოფითად მოქმედებენ გარემოსა და შესაბამისად ცოცხალ ორგანიზმებზე. სავალალო შედეგი სახეზეა. შემოსულ ავადმყოფებს აღენიშნებათ ორგანიზმის იმუნიტეტის დაქვეითება. სისხლის დაავადებათა მკურნალობა ბავშვებში უფასოა, მაგრამ კლინიკის ადმინისტრაციას შემოღებული აქვს ე.წ. არაოფიციალური გადასახადები გავზარდო ურომლისოდაც თვით ყველაზე ხელმოკლე ადამიანსაც არ შეუძლია სამედიცინო დახმარების მიღება. ასე რომ, ადამიანთა ბედი დაუნდობელი სისტემის ხელშია. მხოლოდ ცალკეულ ექიმთა გულმოწყალებაა ამ ხალხის იმედი.

* * *

დამოუკიდებელ ექსპერტთა სოციოლოგიური გამოკვლევებით ბოლო. რვა წლის მანძილზე საქართველოში შიმშილით, სიცივით, უწამლობითა და უექიმობით დაღუპულთა რიცხვმა 300 000 სულს მიაღწია.

* * *

2000 წლის 29 ოქტომბერს შევარდნაძისაგან გორგასლის მესამე ორდენი მიიღო გურამ შარაძემ. მან ასეთი სიტყვები წარმოთქვა: „მიუხედავად იმისა, რომ კათედრაზე და აუდიტორიის წინაშე გამოსვლა თითქოს არ უნდა მიჭირდეს, ყალბი გულწრფელობის გარეშე ვამბობ, რომ ვღელავ..."

* * *

ღირსების ორდენით დაჯილდოებულთა შორის იყო ნინო ჩხეიძე (უშანგი ჩხეიძის და), რომელმაც ასე მიმართა შევარდნაძეს: „ჩემო სიცოცხლე და თვალის ჩინო, პაემანზე რომ მიდიხარ, ისე მიცემდა გული აქ მოსვლამდე... მსოფლიო პრეზიდენტების პრეზიდენტო, დაგლოცავ ვითარცა დედა, დიდი მადლობა მინდა გადაგიხადო, პრეზიდენტო, უშანგი ჩხეიძის მთაწმინდაზე გადმოსვენებისათვის..."

* * *

„ღირსების ორდენით" დაჯილდოებულმა დავით სოკოლოვმა ასეთი სიტყვები წარმოთქვა: „მადლობა მინდა გადაგიხადოთ, პრეზიდენტო, რომ ასეთი ძნელბედობის ჟამს ჩვენდამი ყურადღება გამოხატეთ, გაგვიხსენეთ. თანაც ნიტმა ამბავი მომიტანა, რომ თქვენ პირადად გაგხსენებივართ".

* * *

სხვა რვა კოლაბორაციონისტთან ერთად „საპატიო თბილისელი" გახდა ზაალ კახიანი., უზენაესი საბჭოს ყოფილი დეპუტატი.

წოლოქი:

დეკემბრის თვეში (რაც ტიპურია თანამედროვე რეჟიმის საქართველოსთვის) ჩოლოქის გამშვებ პუნქტზე ასწლოვანი ხეებით დატვირთული ტრაილერების კოლონა სარფისაკენ გაატარეს. ღამით ქურდულად კვლავ გადიოდა სადღაც ჩვენი სიმდიდრე. ამ ეკოლოგიური უბედურების სანაცვლოდ, საინტერესოა, რას მოგვცემს ხუნტა – ხელფასებს, სამუშაო ადგილებს, პენსიებს, უფასო მკურნალობას, საათივით აწყობილ განათლების სისტემას, თუ... თვითონ გვეყოლებიან კარგად და ამისთვის, ცხადია, არაფერი უნდა დავიშუროთ?

ბაღდათი:

2000 წლის ნოემბრის თვეში სანადირო თოფით თავი მოიკლა ბაღდათის რაიონის სოფელ დიმის მცხოვრებმა 40 წლის ვახტანგ ფულარიანმა, ორი მცირეწლოვანი ბავშვის მამამ, სოფ. დიმის ავეჯის ფაბრიკის თანამშრომელმა. თვითმკვლელობის მიზეზი გახდა თანხა, რომელსაც გამომძალველები ითხოვდნენ მისგან. უსახსრობა, ძალადობა და სათანადო სახელმწიფო ინსტიტუტების (პოლიცია, ბანკი, სოცუზრუნველყოფა...) მხრიდან უბრალო ადამიანის სრული დაუცველობა იყო ამ ტრაგიკული შემთხვევის მიზეზი. როგორც ამბობენ, გამომძალველები სულ რაღაც 200 დოლარს ითხოვდნენ. ცხადია, დღევანდელ ვითარებაში ეს მცირე თანხა არ არის, მაგრამ საკითხს ასე შევხედოთ: რატომ არ უნდა იყოს დაცული ადამიანი ამგვარი ძალადობისაგან, ან რატომ არ უნდა ჰქონდეს ეს თანხა (ან ვერ მოაგროვოს) ზრდასრულ, შრომელ ადამიანს?

საგარეჯო:

საგარეჯოს რაიონის სოფელ

(დასასრული მე–4 გვერდზე)

მრუდე სარკე და სინამდვილე

მრუდე სარკე:

2001 წლის 8–14 იანვრის გაზეთ „კვირის პალიტრაში" გამოქვეყნდა წერილი სათაურით: „როგორ აიცილებს პრეზიდენტი ავანტიურას?", სადაც ფრაქციამ „XXI საუკუნე" ფაქტობრივ ხელისუფლებას ეროვნული თანხმობის მთავრობის (ფაქტობრივად მეორე ხელისუფლების) შექმნა მოსთხოვა.

ვახტანგ ბოჭორიშვილი, ფრაქცია „XXI საუკუნე":

„ეს ხელისუფლება არჩევნებამდე უნდა შეიცვალოს, შეიქმნას დროებითი ეროვნული თანხმობის მთავრობა, რომელშიც შევლენ მკვეთრად დაპირისპირებული მხარეები – აღორძინება და მმართველი პარტია... აღმასრულებელ ხელისუფლებაში ერთი კაციც არ გვყავს. ჩვენი წარმომადგენელი ან უშიშროების მინისტრი უნდა იყოს, ან შს. მინისტრი".

სინამდვილე:

ხსენებული ფრაქციის ერთადერთი სურვილი აღმასრულებელ ხელისუფლებაში მოსვლაა. ისინი არავითარ ეროვნულ ან კიდევ „ზვიადისტურ" (როგორც ამას ხშირად იმეორებენ, თუმცა გაურკვეველია, რა იგულისხმება ამ ცნებაში, ზვიად გამსახურდიას მხოლოდ ქება და ამასთანავე ფაქტობრივი ხელისუფლების საქმეების კეთება, თუ სხვა რამ) ძალას არ წარმოადგენენ. მათ უღალატეს საქართველოს პირველი პრეზიდენტის მოწოდებას: „ნუ მიიღებთ მონაწილეობას უკანონო არჩევნებში – ფსევდოარჩევნებში. ამით ხუნტა დაიკანონებს თავს! საქართველოს უთუოდ დასჭირდება კანონიერი ხელისუფლების სამართალმემკვიდრეობა". მათ ზვიად გამსახურდიას ქებითა და ფაქტობრივი ხელისუფლების ძაგებით დააბნიეს და უკანონო არჩევნებისაკენ წაიყვანეს კანონიერი ხელისუფლების მომხრეების ნაწილი.

დღეს საქართველოში ორხელისუფლებიანობაა: ძალაუფლება ხელთ უპყრია პუტჩისტთა მემკვიდრე უკანონო ფაქტობრივ ხელისუფლებას, იურიდიულ სამართალმემკვიდრეობას კი დღემდე ინარჩუნებს დევნილი უზენაესი საბჭო. ამის შესახებ უნდა ილაპარაკოს ბ-ნმა ბოჭორიშვილმა და არა აღორძინებისა და მოქალაქეების მორიგ გარიგებაზე.

უზენაესი საბჭო

შეთქმულება ნაციონალიზმისა და პატრიოტიზმის წინააღმდეგ

(დასაწყისი მე-2 გვერდზე)

წინააღმდეგი არ შეიძლება იყოს ნორმალური ადამიანი. მაგრამ როდესაც ეს ე.წ. „გახსნილი საზოგადოებები" იგეგმება უაღრესად გასაიდუმლოებულ, სპეციალურ სამსახურებსა თუ ლოჟებში, როდესაც სახელმწიფოს მეთაურები (ხშირად უცხო ქვეყნების საშუალო დონის მოხელეებთანაც კი) გემის კაიუტებსა თუ განმარტოებულ აგარაკებზე, დახურულ კარს მიღმა აწარმოებენ მოლაპარაკებებს და დებენ საიდუმლო გარიგებებს, შეუძლებელია, ყოველივე ამან გაამართლოს სახელწოდება „გახსნილი". სწორედ, ე.წ. „გახსნილი საზოგადოების" ქვეყნებმა გამოამჟღავნეს გულგრილი დამოკიდებულება ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკების (გარდა ბალტიისპირეთისა), განსაკუთრებით, საქართველოს მიმართ XX საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში. მათ არა თუ დაგმეს 1991–92 წლების დეკემბერ-იანვარში კრიმინალურ-ინტელიგენტური ბანდების მიერ საქართველოს ხელისუფლების უხეში ძალით დამხობა, არამედ, პირიქით, წაახალისეს კიდეც ისინი (თუ თავად არ მიუღიათ მონაწილეობა). უნდა ითქვას, რომ არც 20-იანი წლების დასაწყისში გამოუჩენიათ საჭირო პრინციპულობა, როდესაც რუსეთმა მის მიერვე აღიარებული დამოუკიდებელი სახელმწიფო დაიპყრო. დასავლეთის ქვეყნებმა ნადენი ქმედების ყურადღება არ მიაქციეს, ბოლშევიკურ რუსეთთან აწარმოეს ხელსაყრელი გარიგება და მოძალადეს შეატოვეს

დამოუკიდებელი დემოკრატიული ქვეყანა. ალექსანდრე მანველიშვილს „საქართველოს ისტორიაში", რომელიც 1951 წელს პარიზში თეირანულ ენაზე გამოიცა, ზუსტად აქვს მოცემული ფაქტები, როგორ უღალატეს ერთა ლიგის წევრმა ქვეყნებმა (ლენინი ერთა ლიგას ბანდიტების ასამბლეას უწოდებდა) ამ ორგანიზაციის შექმნის უმთავრეს, სამართლიან პრინციპს და როგორ აღიარეს აგრესორი კანონიერ სახელმწიფოდ. ერთა ლიგის წევრ ქვეყანათა შორის მხოლოდ შვეიცარიამ აღიმაღლა ხმა უსამართლობის წინააღმდეგ. „გრძელია რუსეთის ამგვარ დიპლომატიურ გამარჯვებათა სია – წერს მანველიშვილი. ამ მხრივ, საკმარისია აღვნიშნოთ საფრანგეთ-რუსეთის პაქტი და მცირერიცხოვანი ერების აგრესორის დაშვება ერთა ლიგაში.

საფრანგეთ-რუსეთის თავდაუსხმელობის პაქტის თანახმად, მოლაპარაკების არცერთ მონაწილეს თავის ტერიტორიაზე არ უნდა დაეშვა მეორის წინააღმდეგ მიმართული ორგანიზაციების მუშაობა. აქ საბჭოთა მთავრობა გულისხმობდა თავის მტერს – საქართველოს სოციალისტურ მთავრობას და მის დელეგაციას, რომელიც მან პარიზში შეინარჩუნა: ის 14 წლის განმავლობაში ოფიციალურად წარმოადგენდა დამოუკიდებელ საქართველოს პარიზში. დეპუტატთა პალატაში ხანგრძლივი დებატების შემდგომ, რომელიც გამსჭვალული იყო საქართველოს მიმართ სიმპათიით, პარიზში საქართველოს დიპლომატიური მისია გაუქმდა"...

„საბჭოთა რუსეთის დაშვება ერთა ლიგაში, რომელსაც ლენინი ბანდიტთა ასამბლეას უწოდებდა, პაქტის ფუნდამენტურ პრინციპს არღვევდა. ამ ფაქტმა მთელი მსოფლიოს პროტესტი გამოიწვია. ამასთან დაკავშირებით, შვეიცარიელი პ.ჟ. ბროკე წერდა: „მოსკოვს სურს, მოგვაჩვენოს, თითქოს ქართველ, ისევე, როგორც სხვა ალოგენ ხალხთა საკითხი საშინაო საკითხია, რომელიც უცხოელს არ ეხება. ეს თვალსაზრისი წინასწარ განწირულია. ერთა ლიგას არა ერთხელ უმსჯელია საქართველოს დამოუკიდებლობაზე. დღეს ის გადათქვამს თავის აზრს. ეს მისთვის სასიცოცხლო საკითხია. რისთვის შეიქმნა ერთა ლიგა? ეგოისტური ინტერესების ხელშესაწყობად თუ სამართლიანობის დასამყარებლად? ნუთუ იგი ანგარიშსა და პოლიტიკას ანაცვალებს თავის არსებობის მიზანსა და უპირველეს მოვალეობას? ერთა ლიგა, რომელიც უარს ამბობს პაქტის გამოყენებაზე და ისწრაფვის საყოველთაო სამართლიანობას, თვითონვე არღვევს პაქტს".

პარიზული გაზეთის „ლე ჟურ"-ის რედაქტორი ბ.ბაილბი წერდა: „ისევე როგორც სხვა ძლიერ სახელმწიფოებთან, შვეიცარია საფრანგეთთანაც მართალია, როცა იცავს ერთა ლიგის პაქტის ძირითად პრინციპებს. აკი ერთა ლიგამ განაცხადა, რომ საერთაშორისო ურთიერთობებს ამყარებდა სამართლიანობისა და პატიოსნების პრინციპებზე".

„ერთა ლიგაში სსრკ-ს დაშვებით, ფაქტობრივად, ოფიციალურად აღიარეს საქართველოზე რუსების ბატონობა" (ცისკარი, 10, 1990).

1956 წელს საქართველოდან უცხო ქვეყანაში იძულებით გადახვეწილი ქართველი ადამიანი, კათოლიკე მღვდელი შალვა ვარდიძე წერდა საფრანგეთში ასევე იძულებით მოხვედრილ თანამემამულეს ვასილ ხარისჭირაშვილს: „თქვენ ბრძანებთ, რომ 14 წელია არაფერი გსმენიათ თქვენი დიდებული მამის შესახებ. საქართველოში ხომ არ დაბრუნებულა? თუკი ასეა, გასაკვირი როდია, თუ მხედველობაში მივიღებთ იმ ვითარებას, რომელშიც ჩვენი ერი იმყოფება, ყოველთვის მიტოვებული და ჯერ კიდევ სრულიად მიტოვებული დასავლური ეგოისტურად მატერიალისტური სამყაროს მიერ, მხოლოდ საკუთარ ინტერესებზე რომ ზრუნავს, ამავე დროს კი, რასაკვირველია, თვალთმაქცურად, თავს აცხადებს ქრისტიანული ცივილიზაციისა და იმ ხალხთა უფლებების დამცველად, რომელნიც თავისუფლების [illegible] [illegible] სახელმწიფოს [illegible]" (ლიტ. საქართველო, № 31, 1996. წ.).

ეს სიტყვები რაიმე პირადი წყენის გამო ნათქვამი საყვედური კი არ არის, არამედ საკუთარი თვალით ნანახისა და განცდილის ანალიზით გაკეთებული დასკვნის შედეგად გამოწვეული იმედგაცრუება და

(დასასრული მე-7 გვერდზე)

„[illegible]" [illegible] 80 [illegible]. 2000 წლის [illegible] არ მისცეს ელექტროენერგია. [illegible] 9 [illegible]. [illegible]

[illegible]

[illegible]

ების [illegible] რაიმე [illegible] წარმომადგენლებმა?

აჭარა:

[illegible] ქართველებისაგან დაცლის პროცესი (ოჯახების სამოსახლებლად). პროცესი [illegible] ახალციხის, ასპინძისა და ადიგენის რაიონებში. [illegible] ქართველებს [illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible]

[illegible]

საქართველოს სხვა ახალი ამბები

[illegible] დიდი რაოდენობით [illegible]. მოსახლეობა [illegible].

ქუთაისი:

ქალაქ ქუთაისის მდგომარეობა: 9 წელია, რაც მოსახლეობას არ მიეწოდება ელექტროენერგია. სასმელი წყალი, 1998–99 წწ. [illegible] 12 ლარი (პენსია) [illegible]. 2000 წელსაც იგივე მდგომარეობა იყო. [illegible] წლობით არ აძლევენ. ქალაქში [illegible]. [illegible] მოსახლეობის [illegible] დასაქმებული. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] მოქალაქეები [illegible] ელექტროენერგია [illegible]. [illegible]

[illegible]

[illegible]

ცნობები დანარჩენი მსოფლიოდან

სალვადორში გრძელდება 13 იანვარს მომხდარი ძლიერი მიწისძვრა. დღეისათვის 400 კაცზე მეტია დაღუპული. ეს რიცხვი შეიძლება კიდევ გაიზარდოს. ათასზე მეტი დაკარგული. ქვეყანაში საერთო ეროვნული გლოვაა გამოცხადებული. ამასთანავე, თითქმის ყოველდღიურად ფიქსირდება 4-5 ბალიანი მიწისძვრები, რაც ახალ პანიკაში აგდებს მოსახლეობას.

შესაძლოა, დაღუპულთა რიცხვი კიდევ უფრო გაიზარდოს მას შემდეგ, რაც ნანგრევებს მაშველები გაწმენდენ. წითელი ჯვარი აცხადებს, რომ აღერიცხავია 1500 მცხოვრებლის მდგომარეობა ლას კოლინაში, რომელიც დედაქალაქს ათი კილომეტრითაა დაცილებული. დასახლება მთლიანად დაფარულია დიდი ხნის მიწის ფენით. დედაქალაქში კი დანგრეულია თითქმის 4 000 შენობა. 16 000-მა კაცმა სხვადასხვა სახის დაზიანება მიიღო. მათთვის, ვინც ნანგრევებშია

ნარჩენილი, გადარჩენის შანსი სულ უფრო და უფრო მცირდება, ვინაიდან სამაშველო სამუშაოები ძირითადად ხელით სრულდება.

ყოველივე ამასთან დაკავშირებით ქვეყნის პრეზიდენტმა ფ. ფლორესმა გააკეთა განცხადება, მან ყველა სამთავრობო, კერძო და საერთაშორისო ორგანიზაციებს დახმარების თხოვნით მიმართა. მოულოდნელი ერთობლივი ძალისხმევა. ამ ქვეყანაში სიტუაცია ძალზე მძიმე

რჩება! კვლავ სრულდება სამაშველო სამუშაოები. სამაშველო ბრიგადები მსოფლიოს თითქმის ყველა წერტილიდან იქნა გაყვანილი. დახმარების სახით შვეიცარიამ დიდი რაოდენობით მედიკამენტები, სასმელი წყალი და საკვები პროდუქტები, ესპანეთმა კი მაშველები, მეხანძრეები და საძიებო ძაღლები გაგზავნეს.

(გაგრძელება მე-6 გვერდზე)

ჩვენი რწმენა

ნათლისღება – გაცხადება უფლისა ღვთისა და მაცხოვრისა ჩვენისა იესო ქრისტესი (6/19 იანვარი)

განკაცებულ მაცხოვარს ოცდაათი წელი შეუსრულდა. ამ დროისათვის იოანე ნათლისმცემელი სინანულს ქადაგებდა და მდინარე იორდანეში ხალხს ნათლავდა. სხვებთან ერთად უფალიც მივიდა მასთან, რათა ნათელეღო. იოანეს ულირსად მიაჩნდა თავი, მოენათლა იგი. ქრისტე ჩავიდა წყალში და ნათლობა თავისი მონის ხელიდან მიიღო. ნათლისმცემელმა თრთოლვით დაადო ხელი ღმერთს, ქრისტემ კი მორჩილებით დახარა თავი მის წინაშე.

უფლის ამ მორჩილებამ გახსნა ზეცა და ადამიანებს განეცხადა ღმერთის სამებუნებოვანების საიდუმლო.

„და ნათელ-იღო იესო, და მეყსეულად აღმოვიდა რაი წყლისა მისგან, და, აჰა, განეხუნეს მას ცანი, და იხილა სული ღმრთისაი, გარდამომავალი, ვითარცა ტრედი, მოვიდა და დაადგრა მას ზედა. და ხმაი იყო ზეცით და თქუა: ესე არს ძეი ჩემი საყვარელი, რომელი მე სათნო-ვიყავ“ (მათე, 3, 16-17).

წმიდა იოანე დამასკელის თქმით, უფალმა იმიტომ კი არ მიიღო ნათლისღება, რომ თვითი საჭიროებდა განწმედას, არამედ იმიტომ, რომ „წყლით წარეხოცა კაცთა ცოდვები“, რათა წმიდა სამების საიდუმლო განეცხადებინა და კაცთათვის ნათლისღების მაგალითი ეჩვენებინა.

რატომ აღასრულა იესო ქრისტემ ეს საიდუმლოება სწორედ წყალზე?

როცა ღმერთმა შექმნა ცანი და მიწა, „მიწა იყო უსახო და უდაბური და სული ღმრთისა იქვროდა წყლებს ზემოთ“. შემდეგ გაჰყო მიწა და წყალი, ოღონდ ისე, რომ წყალი ყველგან დარჩა. ადამიანს არ შეუძლია იცოცხლოს მის გარეშე. წყალი (ტენიანობა) არის ჰაერშიც, ქვაშიც.

ქრისტიანული ნათლობა ახალი დაბადებაა. წყლით ღმერთმა დასაჯა პირველი მსოფლიოს ცოდვები, დალუპა იგი წარღვნის წყალში. ნათლობის საიდუმლოში კი წყლით აცხოვნებს ღმერთი კაცს.

მოუნათლავ ადამიანს, სახარების მიხედვით, ღვთის სასუფეველში შესვლა არ ძალუძს (გარდა იმ მოწამეებისა, რომლებიც ქრისტეს სარწმუნოებისთვის მოიკლნენ და ამით სისხლისმიერი ნათლობა აღასრულეს). უფალი ბრძანებს: „რომელსა ჰრწმენეს და ნათელ-იღოს, ცხონდეს“ (მარკ. 16,16).

ცხონებული სული ადგილს ცათა სასუფეველში იმკვიდრებს. სასუფეველი – ესაა სავანე, სადაც მარადიული ნეტარებაა. სულის ხსნა ჯოჯოხეთის ტყვეობისაგან და ზეციური სასუფევლის მოპოვება – ეს არის ჩვენი უპირველესი საზრუნავი დედამიწაზე, რადგან, როგორც მაცხოვარი გვასწავლის: „რაი სარგებელ ეყოს კაცსა, უკეთუ სოფელი ყოველი შეიძინოს და სული თვისი იზღვიოს? ანუ რაი მისცეს კაცმან ნაცვლად სულისა თვისისა?“ (მათე, 16,26).

ნათლობა იგივეა, რაც ადამიანის ხელახალი, ოღონდ სულიერი შობა, რომლის აღსრულებისას მასზე, ღვთის ბრძანებით, მფარველი ანგელოზი გადმოდის.

მონათლულზე ზრუნვის პასუხისმგებლობა მიმრქმელს ეკისრება. სამწუხაროდ, დღეს ნაკლებად აქვთ გაცნობიერებული მიმრქმელის მოვალეობა. ერთნი ნათლავენ იმ მიზეზით, თითქოს მასზე უარის თქმა არ შეიძლება, დანარჩენები კი ტრადიციად მიიჩნევენ. არის ისეთი კატეგორია ადამიანებისა, რომელიც ნათლავს და წარმოდგენაც არა აქვს იმის შესახებ, თუ რას წარმოადგენს ნათლობის საიდუმლო. ზოგს მთავარ მოვალეობად მიაჩნია, უყიდოს ნათლულს რაც შეიძლება ძვირადღირებული ჯვარი და დაეხმაროს მატერიალურად.

აუცილებელია, რომ მიმრქმელმაც და ნათლულებულმაც ეკლესიურად იცხოვრონ, რადგან ნათლობით ადამიანი ქრისტეს ეკლესიის წევრი, მისი ნაწილი ხდება.

მასალა მოამზადა
თეა ცირეკიძე

ისტორიის გაკვეთილები

სოლომონ მეფე ყოველ ღონეს ხმარობდა ქვეყნის გადასარჩენად

დასაწყისი გაზეთის წინა ნომერში

1819 წლის 20 თებერვალს რუსეთის ჯარმა ყველა კუთხიდან შეუტია ვარციხეში გამაგრებულ სოლომონს, რომელსაც 4000 ერთგული ჯომარი ახლდა. რუსებს გურიელისა და დადიანის შეიარაღებული რაზმებიც ეხმარებოდნენ. მიუხედავად ძალთა განსხვავებისა, მეფემ მედგარი წინააღმდეგობა გაუწია მოძალადეებს, მაგრამ გარემოცვის რკალი თანდათან ვიწროვდებოდა. სოლომონმა ხმლით გაიკაფა გზა, ვარციხე დატოვა და ხანის წყლის ხეობაში გადავიდა. იგი ახალციხიდან ელოდა დამხმარე ძალას. ქართველთა წინააღმდეგობით განცვიფრებულმა რუსებმა ბრძოლის ტაქტიკა შეცვალეს და მეფესთან მოლაპარაკება დაიწყეს. ბაღდადის ზემოთ, სოფელ სიმონეთის საყდარში, რუსმა მოხელეებმა – სიმონოვიჩმა და მოგილევსკიმ ჯვარსა და სახარებაზე საზეიმოდ დაიფიცეს, რომ სოლომონ II-ეს არ შეაწუხებდნენ, მიიღებდნენ მეფური პატივით და ტორმასოვთან შეხვედრის შემდეგ უკან გამოისტუმრებდნენ.

1810 წლის 28 მარტს ტორმასოვთან შეხვედრა შედგა, მაგრამ უნაყოფოდ. ფიცი გატეხეს „ქრისტემორწმუნე“ რუსებმა. მეფე, როგორც საპატიო ტყვე, თბილისში თავად სუმბათაშვილის სახლში დააბინავეს და დაცვა დაუყენეს, რათა არ გაქცეულიყო. მაგრამ მეფის ხელში ჩაგდებით გამოწვეული სიხარული ხანმოკლე აღმოჩნდა.

1810 წლის 10 მაისს სოლომონ II-მ ერთგულთა დახმარებით გაქცევა მოახერხა. უნდა აღინიშნოს მეფის მოსამსახურეთა – თაბუკაშვილისა და სალარიძის თავდადება, რომელთაც სასტიკად გაუსწორდნენ რუსი მოსამართლეები. 13 მაისს მეფე ახალციხეშია.

ფაშამ დიდი პატივით მიიღო სოლომონი. ეს უკანასკნელი შეხვდა ბიძას, ალექსანდრე ბატონიშვილს, რომელთანაც სამშობლოს გადარჩენაზე ჰქონდა საუბარი. ალექსანდრემ იმერეთის [illegible]

მეფე და ბატონიშვილი მოუწოდებდნენ ქართველ ხალხს [illegible] რუსეთის მთავრობა კი ფულს და ოქროს არ იშურებდა სოლომონ II-ის შესაპყრობად. მაგრამ გამცემლები ვერ მოიძებნენ, რომლებიც დაეხმარებოდნენ მათ მეფის მოკვლასა ან დატყვევებაში.

ივნისის შუა რიცხვებში 600 ლეკის თანხლებით მეფე იმერეთში გადავიდა და ტყიბულში დაბანაკდა. ხალხმა მასთან თავშეყრა დაიწყო. იმერეთში განლაგებულ საოკუპაციო ჯარსა და თბილისს შორის კავშირი გაწყდა. რუსეთის ჯარი იმერეთში აჯანყებულთა გარემოცვაში მოექცა. სიმონოვიჩის გარნიზონი ქუთაისში ჩაიკეტა და გარეთ ვერ გამოდიოდა.

პირველი შეტაკება საქარაში მოხდა, სადაც ქაიხოსრო აბაშიძის მეთაურობით იმერლებმა რუსები დაამარცხეს. აჯანყების ცენტრი [illegible] გახდა. მეფე დღითიდღე წარმატებებს აღწევდა. საბრძოლო შემართება დიდი იყო ხალხში, მაგრამ რუსული ხიშტიც თავისას აკეთებდა. არტილერიითა და ზარბაზნებით შეიარაღებული 3200 რუსი მეომარი დიმიტრი ორბელიანს თბილისიდან მოჰყავდა აჯანყების ჩასახშობად.

სისხლისღვრა და შეუწყნარებელი ბრძოლა ალის ხეობაში მოხდა. ოთხი დღე განუწყვეტლივ მიმდინარეობდა სროლა. რუსეთის ჯარი დიდად შევიწროვდა. დამარცხებაც არ ასცდებოდა, რომ სურამიდან რაზმი არ მიშველებოდა. დამპალოს ველზე ათი ასეული რუსის ჯარი და ოთხი ზარბაზანი დაუხვდა აჯანყებულებს. ბრძოლები მდინარე ძირულას ხეობაში გაიმართა. ხიდს იქეთ იმერთა მიერ გამაგრებული ადგილები იყო. ამიტომ რუსთა ჯარის გატარება შეუძლებელი შეიქნა. ორბელიანი უკან გაბრუნდა იმ მიზნით, ვახანის ხეობით მაინც შესულიყო იმერეთში.

მეფეს გამარჯვებას ულოცავდნენ პატრიოტი [illegible] 28 ივლისს ქაიხოსრო წერეთლის [illegible] ოთხი საათი [illegible] 25 [illegible] სოლომონი იძულებული გახდა [illegible] ახალციხეში გადასულიყო.

როდესაც ახალციხეში სოლომონ მეფის ჩასვლა შეიტყვეს, ქალაქი ჩირაღდნებით გაანათეს. სულთანმა ფაშას დიდი ფული გაუგზავნა, რათა მეფეს ღირსეულად დახვედროდა.

სოლომონმა ემიგრაციაშიც გააგრძელა ბრძოლა რუსების წინააღმდეგ. ხონთქარს სთხოვა სამხედრო ძალის დახმარებით აღედგინა იმერეთის სამეფო. ხონთქარი თავად განიცდიდა დამარცხებას დუნაის ფრონტზე და ამგვარი რამ არ შეეძლო, თუმცა მეფეს პატივს არ აკლებდა. სოლომონისათვის სამწუხაროდ, 1812 წელს რუსეთ-თურქეთს შორის ზავი დაიდო, რომლის საფუძველზეც რუსეთს დარჩა იმერეთი, სამეგრელო, გურია, აფხაზეთი; თურქეთს კი ერგო ახალქალაქი. ახლა საფრანგეთის იმპერატორ ნაპოლეონ პირველს აცნობებდა თავის გასაჭირს იმერთა მეფე და დახმარებას სთხოვდა. არც ამ წერილს მოჰყოლია რაიმე შედეგი, რის შემდეგ [illegible]

[illegible] 1789-90, მეორედ 1790-1810 წწ. [illegible] 1815 წლის 7 თებერვალს გარდაიცვალა 42 წლის ასაკში. დაასაფლავეს წმ. გიორგის სახელობის ეკლესიის ეზოში. მისი საფლავის ქვაზე ქართულად აწერია: „საფლავი ესე არს იმერთა მეფე სოლომონ. წელი იყო 1815“.

„აჰა ჩვენ, უფალო, [illegible]“

[illegible] მეფე სოლომონ“.

მადლიერმა ქართველმა ხალხმა 1991 წელს მეფე სოლომონ II საქართველოში ჩამოასვენა საქართველოს რესპუბლიკის პირველი პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას ხელმძღვანელობით და დაკრძალა გელათის მონასტერში, ქართველ მეფეთა ტრადიციულ სამარხში.

გიორგი ლომსიანიძე

კადრები ქუთაისის ყაზარმის ნარსყლიდან

რვა წლის შემდეგ მადლობას ვუხდი ჩემს მხსნელს

იდგა 1992 წლის ზამთარი – ერთ-ერთი უსაშინლესი ზამთარი ქართველი ერის ცხოვრებაში. კანონიერი ხელისუფლების მხარდამჭერთა ძალისხმევით ყოველდღიურად იმართებოდა ხალხმრავალი მიტინგები ქუთაისის პრეფექტურის შენობის წინ, ცენტრალური ბაღის მიმდებარე ტერიტორიაზე. მანიფესტაციის მონაწილეთა ძირითად ბირთვს ახალგაზრდობა შეადგენდა. მიტინგის დამთავრების შემდეგ ხალხი არ იშლებოდა.

ასე იყო იმ დღესაც: ვიდექით პრეფექტურის შენობის წინ, აივანზე ხშირად გამოდიოდნენ ნაღმებითა და ავტომატებით შეიარაღებულნი. გვაგინებდნენ, ისროდნენ ჰაერში და თან გვაფრთხილებდნენ: დაიშალეთ, წადით, თორემ არ დაგინდობთო!.. ჩვენ კი შიშის გრძნობა აღარ გვქონდა, ყველანი ერთად ვიყავით, ერთი მიზნისათვის ვიბრძოდით, ვითხოვდით კანონიერი ხელისუფლების აღდგენას, განდევნილი პრეზიდენტის დაბრუნებას. საღამოს ბინდი მოეშალა, ჩვენ კი კვლავ ჯიუტად ვიდექით; მოულოდნელად, შენობიდან გამოცვივდნენ შეიარაღებული ნაცმოსნები. შევეცადეთ ბაღში ჩვენს ამოვფარებოდით, მაგრამ ისინი შეტევაზე გადმოვიდნენ. ეტყობოდათ, მიღებული ჰქონდათ ალკოჰოლი და ნარკოტიკები, ამიტომ გაქცევა ვარჩიეთ. ზოგი თეატრისკენ გაიქცა, ზოგი – სად და ზოგი – სად. ერთი ჯგუფი ბაზრის მიმართულებით გავეშურეთ. მოგვდევდნენ სროლით, ყვირილით, გინებით, აგინებდნენ პრეზიდენტს, გვაგინებდნენ ჩვენ. მოსახლეობამ შიშისაგან შუქი გამოირთო. ცეცხლისფერი ტყვიებით დაიფარა ზეცა. ერთგან გასასვლელი ფაცრულით იყო ამოკეტილი. უკან დაბრუნებაც შეუძლებელი გახდა. მამაკაცებმა გაამტვრიეს ფაცრული და ყველანი ქუჩაში გავცვივდით. რუსთაველის ხიდისაკენ წასვლა არ შეიძლებოდა, რადგან იქ შეიარაღებულნი და პოლიციის მუშაკები იდგნენ. ქუჩას სირბილით გადავჭერით და ერთ-ერთ ეზოში შევვარდით. ყველანი აივანზე ავედით, კარები შევალეთ და პირდაპირ ოჯახში აღმოვჩნდით. დაუპატიჟებელმა სტუმრებმა მაშინვე შუქი და ტელევიზორი გამოვრთეთ და გაკვირვებულ მასპინძლებს ყოველივე ავუხსენით. მათ მეორე ოთახში დაგვმალეს. ამასობაში ეზოში შეიარაღებულები შემოცვივდნენ. მასპინძელმა მათ უფლება არ მისცა ძებნა დაეწყოთ. ისევ და ისევ ისროდნენ. ღამის 11 საათი იქნებოდა, როდესაც წავიდნენ და ყველაფერი მიწყნარდა.

ღამე ოჯახში დარჩენა შემოგვთავაზეს, მაგრამ უარი განვაცხადეთ, ვინაიდან მასპინძლისთვის ძნელი გადაიქცეოდა. მათ საიმედო გზა გვაჩვენეს: ჩაგვიყვანეს მდინარე რიონის პირას და აბანოს შენობისაკენ გაგვამგზავრეს. სიბნელის გამო გზას ანთებული სანთლებით მივაკვლევდით, წყლის ნაპირი ძალზე დანაგვიანებული იყო, რის გამოც მინის ნატეხებისაგან ფეხები გვქონდა დაჭრილი. ალაგ-ალაგ ავტომატიანები იდგნენ და გულდაგულ გვაკვირდებოდნენ.

დიდება უფალს, მისი შეწევნით მშვიდობით დავბრუნდით შინ.

8 წლის შემდეგ საჯაროდ ვუხდი მადლობას ჩვენს მხსნელ კეთილ მასპინძლებს, გვარს კი შეგნებულად არ ვასახელებ.

ნინო კინწურაშვილი

(დასაწყისი მე-2 გვერდზე)

თანდათანობით შეიცვლებიან უკეთესებით. შეიძლება ისინი უკეთესები არ იყვნენ თავისი ზნეობრივი საფუძვლით, მაგრამ თავისი ორიენტაციითა და მოქმედებით იქნებიან უკეთესები. რადგან თვითონ გარემოება, ლოგიკა აიძულებთ, რომ ზოგი ისეთი რამ აიკრძალონ, რაც მანამდე არ ჰქონდათ აკრძალული.

მოგეხსენებათ, ჰეგელის კონცეფციაა, რომ ისტორიას ლოგიკა მართავს. შესაძლებელია, საერთოდ ეს აზრი საკამათო იყოს, მაგრამ ადამიანის მიმართ, საერთოდ სოციალური ცხოვრების მიმართ ეს სწორია. ადამიანის მოთხოვნილებათა, განცდათა ლოგიკა განსაზღვრავს ადამიანის მოქმედებას და ადამიანის მოქმედება კი განსაზღვრავს ისტორიას, ასე რომ დედამიწის თავზე მარტო ის ოზონის ხვრელი კი არ არის, ბევრი ხვრელია, როგორც ჩანს, ცაში, რომლითაც ჭეშმარიტება ამ ჩვენს ცოდვილ სამყაროში ჩამოდის. მენტალიტეტის ადამიანების შესაბამისად, როგორებიც დღეს არიან პარლამენტში, ცხოვრება დღეს შეუძლებელია. ცოტ-ცოტა თვითონ გასწორდებიან და შეიცვლებიან ისეთებით, რომლებიც ცოტა უკეთესები არიან, მერე ისინი შეიცვლებიან ცოტა უკეთესებით, მერე – ისინიც... ეს იქნება ძალიან გაჯანჯლებული, ყოველგვარ ღირსებას მოკლებული, ყოველგვარ გმირობის შარავანდს მოკლებული, ყოველგვარ მოწამებრივ და ყოველგვარ ზნეობის შარავანდს მოკლებული, ჭეშმარიტ ფასეულობებს მოკლებული რაღაც პროცესი, საზიზღარი, მათხოვრული პროცესი, მაგრამ მაინც წინ მავალი პროცესი იქნება და მდგომარეობა ძალიან გასწორდება...

-გასწორებაში რას გულისხმობთ, მარტო სოციალურ პოლიტიკურ ცვლილებებს, თუ ზნეობრივ სიკეთესაც? ჩვენ, როდესაც ეროვნულ მოძრაობას ვუერთდებოდით, ზნეობრივი საქართველო გვინდოდა, თორემ მარტო გათბობის სისტემამოგვარებული ქვეყანა სხვაგანაც ბევრია. ბევრი წავიდა კიდეც ასეთი ქვეყნების საძებნელად. აი, ვინც არ მივდივართ და ვრჩებით, ვინც მიიჩნევს, რომ საქართველო თავისი ფასეულობებით უნდა გადარჩეს, – აი, ასეთი ხალხისათვის რას ხედავთ?

-ამ პროცესის ბოლოში, რასაკვირველია, იგულისხმება თავმოყვარე საქართველო, იგულისხმება ქართველი ერი, რომელიც თავის თავს სხვებზე მაღლა აყენებს, არაფერია აქ დასამალი. ქართული ცნობიერება არისტოკრატულია, კარგი გაგებით, რას ნიშნავს არისტოკრატიული ? თავის თავს უფრო მაღალ მოთხოვნებს უყენებს, ვიდრე სხვას, და სხვებს უფრო მეტს პატიობს, ვიდრე საკუთარ თავს. იქნება თავმოყვარე საქართველო, იქნება მილიტარულად გამართული საქართველო, სამართლიანი საქართველო და კეთილზნიანი საქართველო...

-თქვენი მოსმენისას გალაკტიონის ერთი ლექსი ამეკვიატა: „იქნება, ბევრი რამე იქნება, ოღონდ ამ ქვეყნად ჩვენ არ ვიქნებით“. შეშფოთებული გისმენთ, გამოდის, რომ ერის ზნეობრივი ნაწილის თავგანწირული ბრძოლა, ბორგვა, მოძრაობა, იმედი, რომ ეს მალე უნდა მოხდეს, ამაოა?

-არა, არა, მე პრინციპულად სხვა მოსაზრება მაქვს. ეს პროზაული წესით, ნელ-ნელა სიარულის წესით არ მოხდება. სადღაც, რომელიღაც ეტაპზე... ეს „პროზაული ოპტიმისტური“ პროგნოზია, მაგრამ ეს გულისხმობს რაღაც მონაკვეთებში გამორჩეულ ღვაწლს, მოწამებრივ, მაღალ გონებრივ განათებას და სხვა ჭეშმარიტებათა გამოჩენას. ეს ყველაფერი აუცილებელია.

საქართველოს დაბეჩავების ასეთი პოლიტიკით შევარდნაძე საკუთარ თავს მისაღებს ხდის მათთვის

მაგრამ დღეს არსებული წესიერი ადამიანების მხრიდან საჭიროა, ასე ვთქვათ, კარგი ფონის შენარჩუნება. უნდა იყოს ფონი,გონებრივი დონე...

-ბატონო ნოდარ, ჩვენ ვაკვირდებით ამ პროცესს, აქტიურ პროცესს, უკვე რამდენიმე წელიწადია. თუმცა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა საქართველოში უწყვეტია. თქვენ რამდენი ხანია ხართ ეროვნულ მოძრაობაში ჩაბმული?

-მე, რაც ჩემი თავი მახსოვს, ვარ. აი, ამ კონკრეტულ ტალღაში კი – უკვე 1987 წლიდან.

-თქვენ ბევრ ფიგურას შეხვდით, აქედან ზოგმა ვერ ჩაიბარა გამოცდა, ზოგმა ჩააბარა, ზოგთან ურთიერთობაში, ალბათ, სუბიექტური ფაქტორები გიშლიდათ ხელს. კაცნი ვართ... ცხადია, ზოგი კონკურენტია, ზოგი არ მოგვწონს, ზოგს არ ვეთანხმებით... ვის გამოყოფდით?

-სანამ ამას გეტყოდით, მინდა რომ წინა სათქმელი დავამთავრო. აი, დღევანდელ ვითარებაში, ბოლო წლებში, არის ისეთი ფაქტები, რომლებიც ამ პროზაული მდინარების ჩარჩოებში არ ეტევა. აი, ექიმმა აბესაძემ, ახალგაზრდა კაცმა, დაიწვა თავი. ეს არ არის რიგითი ფაქტი ისტორიისა. რაც შეეხება სამხედრო მხარეს... ავთანდილ იოსელიანი იყო, ახალგაზრდა კაცი, ომში იყო აფხაზეთში და გაეხსნა ხელყუმბარა, მუცლით დაეფარა იმ ხელყუმბარას და გადაარჩინა ბიჭები. მას შეეძლო ეცადა მისი გადაგდება, მაგრამ სარისკო იყო სხვებისათვის. ასეთი ქმედებების პოტენციალი საქართველოში არსებობს, რაც იყო და არ ჩანს, ისიც გამოჩნდება, გამომზეურდება და იქნება ახალი. ასე მოხდება პრინციპული გადასვლა პროზული მდგომარეობიდან არაპროზაულ მდგომარეობაზე. ეს აუცილებელი იქნება. ამის გარეშე საქართველო ვერც თავმოყვარეობას აღიდგენს, ვერც თავისუფლებას და, სხვათა შორის, ვერც კეთილდღეობას. მაგრამ ახლა ამ ეტაპზე ჩვენი მოვალეობა არის, რომ შევინარჩუნოთ აი ეს ფონი. დღეს ჩვენ სტაბილურობის შენარჩუნების ამოცანა გვაქვს, დღეს ჩვენ გვაქვს კონსერვატიული ამოცანა. ხვალ და ზეგ იქნება დინამიური ამოცანა. ახლა, რაც შეეხება პიროვნებებს, ნუ, რა თქმა უნდა, მერაბ კოსტავას აქ კონკურენტი არა ჰყავს. ამაზე ზედმეტია ლაპარაკი.. მე უფრო მეტის თქმა შემიძლია, და ჩემის აზრით, უფრო საინტერესო, უფრო მნიშვნელოვანის შთამომავლობისათვის, აზრი მაქვს უფრო დიდობასთან მიახლოებული ადამიანების შესახებ...

- ამიტომ ხართ „სახალხო ფრონტი“?

- არა, არა, სახელები აქ არავითარ როლს არ თამაშობს. წლების განმავლობაში მე კონტაქტი მაქვს ყველანაირ ადამიანებთან...

- მაინც იქნებ გვარები თქვათ?

- მე მაგალითად, ვხედავ, ჩემი თვალით ვხედავ, იმ ადამიანებს, რომლებიც მოხალისედ მონაწილეობდნენ ომში.

-ბატონო ნოდარ, ასეთ ხალხს ჩვენ (რიგითი ქართველები) უკეთ ვიცნობთ, იმიტომ რომ ჩვენ ასეთი ხალხის გვერდით ვიდექით მთელი ამ დროის განმავლობაში. თქვენ კი იყავით რამდენიმე ხელისუფლებაში...

... მე ვიცნობ, მაგალითად, მშობლებს, რომლებსაც შვილები გაუშვიათ ომში,

დაღუპვიათ... მე შემიძლია ვთქვა ,რომ ცნობიერების დეგრადაცია არ არის

-არა, ეს არც მიგულისხმია, ჩემი კითხვაა, ვის გამოარჩევდით თქვენი სახელისუფლებო მოღვაწეობის პერიოდებიდან...

-ყველაზე რაინდად, რაინდად რომ დგას ისტორიაში, ეს არის მერაბ კოსტავა...

-ამ პასუხს ველოდი, მაგრამ, მოგეხსენებათ, მერაბ კოსტავა ვერ მოესწრო ეროვნული მოძრაობის გამარჯვებას, არჩევნებს... მე გეკითხებით „ხელისუფლებებში“ ყოფნის პერიოდზე. ბატონ ზვიადზე რას იტყვით?

...ხასიათობრივად ძალიან მძიმე კაცი იყო.

-ხასიათი ილიასაც არ ჰქონდა მარტივი, ამას გულისხმობთ?

ძალიან მძიმე კაცი იყო და ამ ხასიათობრივმა ფაქტორმა ძალიან დააზარალა ჩვენი საქმე.

-თქვენი საქმე?

-ამაზე მე არ მინდა არანაირი ლაპარაკი, ლაპარაკი არ მინდა და არც ვილაპარაკებ.

ბატონო ნოდარ, როდესაც მე თქვენ ამ კითხვებს გისვამთ, გამოვდივარ იმ ინტერესიდან, რომელიც მკითხველსა აქვს. გაზეთს ჰყავს სრულიად გამოკვეთილი ხედვის მქონე მკითხველი, რომელსაც კარგად ახსოვს მოვლენები და ბევრიც აქვს ნაფიქრი ამ საკითხებზე. მე სულაც არ ვცდილობ თავს მოგახვიოთ რაიმე სათქმელი. მოგეხსენებათ ჩვენ ათი წლის წინ მომხდარი მოვლენების შედეგების ტრაგიკულ გარემოცვაში ვცხოვრობთ,. გვინდა ამ გადასახედიდან საშუალება მივცეთ იმ ადამიანებს, ვისაც ისტორია უკვე აკისრებს პასუხისმგებლობას ამა თუ იმ ფაქტზე, გამოთქვან თავისი აზრი. მოდით კითხვა ასე დავსვათ, ხომ არ გსურთ თქვათ რაიმე ბატონ ზვიადზე? ყველაფერი ხომ ისტორიაა, ჩვენი დღევანდელი საუბარიც...

-მე ამის შესახებ ვწერ ჩემს წიგნში...

-თქვენ შეძლით გეთანამშრომლათ სამხედრო საბჭოსთან, მაგრამ გემძიმ[illegible] ბატონი ზვიადის ხასიათი?

-არა, ბატონო, არა. მე სამხედრ[illegible] საბჭოსთან არ მითანამშრომლია.

-როგორ, თქვენ ხომ იყავით რაღა[illegible] პერიოდში სამხედრო საბჭოსთან ერთად?

-არა, ბატონო ეს შეცდომაა! როდესაც იყო სამხედრო საბჭო, მაშინ შექმნეს საკონსულტაციო საბჭო, საკონსულტაციო საბჭოში მე ვიყავი და ვიყავი პრინციპულად, იმიტომ რომ, როდესაც ვიღაცას ხელი უდევს საქართველოს საჭეზე. და როდესაც მე კონსულტაციას მთხოვს, და როდესაც მე ჩემი თავის იმედი მაქვს და [illegible] კონსულტაცია იქნება სწორი... მე ვალდებული ვარ ეს კონსულტაცია მივცე. კონსულტაცია იურიდიული ტერმინია თუ მორალური?

-ზვიად გამსახურდიასთან თანამშრომლობა უფრო გიძნელდებოდათ, ვიდრე ამ კონსულტაციების მიცემა? ეს საბჭოც ხომ უკანონო იყო?

-თანამშრომლობა მე არავისთან გამძნელებია, მე ჩემი ხაზი ყოველთვის ვიცოდი და რა უნდა გამეკეთებინა ყოველთვის ვიცოდი და ზოგჯერ ეს იძლეოდა მეტ შედეგს, ზოგჯერ ნაკლებ შედეგს და ზოგჯერ არანაირ შედეგს არ იძლეოდა. მ[illegible] ჩემსას ყოველთვის ვაკეთებდი. მე მერჩივნა რომ თქვენ კითხვა ასე კი არ დაგესვათ, რა აზრისა ხარ ზვიადის პიროვნებაზე, არამედ დაგესვათ ასე. რა აზრისა ხარ ზვიადის პოლიტიკაზე. აი, ეს არის ბარაქიანი კითხვა.

ბ-ნ ნოდარ ნათაძესთან
საუბრობდა მანანა ტაბიძე

(გაგრძელება იქნება)

ცნობები დანარჩენი მსოფლიოდან

(დასასრული)

***

ავიაკომპანია „ერ ალჟირი“-ს თვითმფრინავმა საერთაშორისო აეროდრომ „შერემეტიევო-2“-ში. ალჟირიდან ჩამოიყვანა ამავე ქვეყანაში დაღუპული რუსი მოქალაქეების გვამები.

გარდაცვლილები: ი.იულიაკოვი, ა.პოპოვი, ნ. ჩერდაკოვი კომერციული კონტრაქტით მუშაობდნენ ალჟირში. მათი გვამები შობას, 7 იანვარს, ქ.ანაბადან 30 კმ-ის დაშორებით, ტყეში იქნა აღმოჩენილი. არცერთ ტერორისტულ დაჯგუფებებს არ აუღია ამ ფაქტზე პასუხისმგებლობა.

***

ინგლისელმა ჟურნალისტებმა ფრიად სენსაციური ფაქტები გამოიტანეს დღის სინათლეზე; კერძოდ, 1941 წლის ივნისში ＳＳ-ლთა დივიზიის „გალიჩინა“-ს წევრებმა, რომელშიც უკრაინელი ნაციონალისტები შედიოდნენ, გაანადგურეს ასობით ებრაელი ლვოვის მხარეში, 1944 წელს კი დახვრიტეს სოფელ გუტა-პი ენისკას 850 მცხოვრები, მათ შორის უამრავი ბავშვი და მოხუცი.

ამ ფაქტის აღმნიშვნელი სპეციალური დოკუმენტური ფირების ტრანსლიაცია ბრიტანულ ტელეკომპანია „აი-თი-ვი“-ზე მოხდა. ცნობილი გახდა, სამამულო ომის ბოლოს მე-14 დივიზიის შემადგენლობაში მყოფი უკრაინული ნაწილები თითქმის მთლიანად ჩაბარდა ბრიტანელებს. 1947 წელს „სიკვდილის ესკადრონის“ 8000-მა წევრმა მიიღო ნებართვა დიდ ბრიტანეთში შესვლისა, ნაწილი გაიქცა კანადასა და ავსტრიაში, თუმც 1500 კაცი მაინც დარჩა ადგილზე-ინგლისში.

საინტერესოა ის ფაქტი, რომ ბრიტანეთის შ.ს. სამინისტრო სერიოზულად ამ ამბებით მხოლოდ ახლა დაინტერესდა. მან განაცხადა, რომ ყველა ამ დამნაშავე პირებს, რომლებიც ბრიტანეთის ტერიტორიაზე ცხოვრობენ, აღრიცხავენ და მისცემენ პასუხისგებაში. თუმცა, საეჭვოა ასრულდეს დანაპირები, ვინაიდან ხსენებული პირები უკვე საკმაოდ ხანდაზმულნი არიან.

***

აშშ-ს პრეზიდენტმა ბილ ქლინტონმა, რომლის პრეზიდენტობის ვადაც 20 იანვარს ამოიწურა, სპეცსამსახურების შეკვეთით დამზადებული ახალი ავტომანქანა მიიღო. ამის შესახებ მან თავად განაცხადა შეხვედრაზე. თუმცა, ხსენებული ავტოთი მოგზაურობა მას მხოლოდ 20 იანვრამდე შეეძლო. როგორც "Washington Post" იუწყობინება, მანქანა ძალზე სერიოზულადაა დაცული ჯავშნით. სპეცსამსახურების ცნობით ეს „Kadilak-2000“ მონაწილეობა მიიღო ახალი პრეზიდენტის ინაუგურაციისას და გააგრძელა თავის სამსახური ჯ. ბუშის სასარგებლოდ.

***

ევროპის პარლამენტარები ჩეჩნეთში ვიზიტს გეგმავენ. ამ საკითხთან დაკავშირებით ლორდმა ჯადმა გამართა ხანგრძლივი მოლაპარაკებები ჩეჩნეთის ადმინისტრაციის მეთაურთან ა.კადიროვთან, ადამიანთა და მოქალაქეთა თავისუფლებისა და უფლებების რუსეთის ფედერაციის სპეცწარმომადგენელთან ვ.კალამუნოვთან, რესპუბლიკის სამხედრო პროკურორთან, აგრეთვე, მოინახულა ლტოლვილთა ბარაკები და დაესწრო ზოგიერთ სასამართლო პროცესს. დელეგაციის მოგზაურობის შედეგები ჩეჩნეთში არსებული სიტუაციის ანგარიშს შეადგენს, რომელიც ასამბლეას იანვრის ბოლოს წარედგინება. მასზე ბევრად იქნება დამოკიდებული რუსეთის ფედერაციის წარმომადგენლობის სტატუსი ევროპის ამ ორგანიზაციაში.

მეცნიერება

თარაშ ემხვარის მითოლოგიური არქეტიპები

დასაწყისი წინა ნომერში

თარაშ ემხვარის ალეგორიულ სახეს წარმოადგენს ბატონები. როცა თამარი დაფეხმძიმდა და ავად გახდა, ტარიელ შარვაშიძემ გურიიდან მისი ძიძა ჩამოაყვანინა. მას არ უთხრეს თამარის ავადმყოფობის მიზეზი, ბატონები სჭირსო, მოატყუეს დედამძუძუ; ერთი შეხედვით, ამ ტყუილს ის გამართლება ჰქონდა, რომ ტარიელ შარვაშიძე არ იჯერებდა შვილის გაბახებას და, ცხადია, არც მისათვის უნდოდა ეთქვა სიმართლე. მაგრამ რატა მაინცა და მაინც ბატონები მოიგონა და არა სხვა ავადმყოფობა? თუ მითოლოგიას მოვიშველიებთ, ესეც გასაგები გახდება.

დ.სახოკია გვიამბობს, რომ „ყოველგვარი ბატონები სამეგრელოში სულებად ჰყავდათ წარმოდგენილი, ხორცშესხმულ სულებად. ბატონები ზღვის იქით ცხოვრობენ. ფიზიკურად ზოგი შავია (შავი ჭირი), ზოგი თეთრი (ყვავილბატონები), ზოგიც - წითელი (წითელა)“. ფერთა ეს საკითხი დიდი შინაარსის მომცველია.

თამარი ბაბუა ტარიელმა დაუკავშირა ყვავილბატონებს, ე.ი. თეთრს. „წითლად შემოსეთო ოთახი, მოითხოვს ძიძა, რადგან ყვავილბატონებს უყვართო წითლად შემოსილი ოთახი“. გაჩნდა წითელი ფერი. „მეგრელის რწმენით, ბატონები ყველა ენაზე ლაპარაკობენ. თარაშ ემხვარიც ზღვის გადაღმიდან მოვიდა, მრავალ ენაზე ლაპარაკობდა, თარის სიზმრებშიც სულ შავი ჩოხა ეცვა და წვერს ატარებდა“ - ე.ი. გაჩნდა მესამე ფერიც - შავი. ეს არის ერთგვარი მინიშნება თარაშის დემონურობისა. შავი რაინდი არის ის, ვინც გადის ცოდვის ბნელეთს, ტანჯვით გამოისყიდვას, რათა მიაღწიოს უკვდავებას, მიწიერი ტანჯვის გზით ეზიაროს ზეციურ ნეტარებას.

მივიღეთ სამი ფერის ერთობა, როგორც სამი სკნელისა: ქვესკნელის, შუასკნელისა და ზესკნელისა. შავი ქვესკნელის ანუ მარადიული ღამის ფერია; წითელი შუასკნელს განასახიერებს. ის სიცოცხლის, ძლიერებისა და ბუნების აღორძინების ანუ ვეგეტაციის გამომხატველია; თეთრი კი სინათლის, სიყვარულის, სულიერი განახლების ფერია. რადგან ბატონების სახით თარაშს დაუკავშირდა სამივე ფერი, ეს იმას ნიშნავს, რომ მან უნდა გაიაროს გამოცდა ქვესკნელისა და შუასკნელის გავლით და სრულყოფილებას ზესკნელში მისვლით მიაღწიოს.

თარაშის სახეს ასაზრდოებს მითოსური ეროსი, იგივე რომაელთა ამორი (ამური), კუპიდონი. ეს არის ოქროსფრთოსანი ლამაზი ბიჭუნა, სიყვარულის ძველი ღვთაება, სამყაროს საწყისი, ბუნების შემოქმედი ძალების, სხვადასხვა ღმერთების შვილი. ამ ვერსიათა სიმრავლეშიც კი ერთგვარი დაფარული სიბრძნეა ჩაქსოვილი. თითქმის ყველა რანგისა და ხასიათის ღმერთები ჩაურევიათ ბერძნებს სიყვარულის ღმერთის შექმნაში, რადგან სიყვარული საყოველთაო უზენაესი მადლია.

მხატვარი სოფიკო ფერაძე

ლანდების სამყაროდან გამოსული გმირი თავის თავში იტევს მრავალ მითოლოგიურ პერსონაჟს. იგი არის: ერამხუტი–ამირანი, მთვარე–წმ.გიორგი, მონადირე ბეთქილი, ბატონები, ეროსი, „ჯოგის თვალი“, ბიბლიური აბელი, აპოკალიფსის მხედარი, სახარების „ძე შეცთომილი“.

თარაშის მრავალსახეობა ცხრა სხვადასხვა პლანში იშლება და თითოეული ჰიპოსტასი საწყისის განსახიერებაა.

თარაში იყო ნამდვილი ეროსი, რომელიც ეტრფოდა უამრავ ქალს, როგორც ევროპაში, ისე საქართველოში: „მე სატანურ სიამოვნებას მგვრიდა მეგობარ ქალებს შორის შფოთი ატეხა“.

თარაში შმაგი იყო სიყვარულში და სურდა ყველას დაპყრობა.

„ეჰ, სიყვარული თუ სიშმაგეა, მაშ ვინ ყოფილა თავად ეროსი?

ვინმე თავაწყვეტილი, შმაგი. მონადირე. მამაკაცური გულქვაობის აბჯრით მ[...]ილი“ - წერს ავტორი და, სწორედ, ასეთ მამაკაცად წარმოგვიდგება თარაში.

თარაშის მითოლოგიურ არქეტიპს წარმოადგენს „ჯოგის თვალი“, რომელიც ტაბუდადებული იყო მონადირეთა წრეში.

ამ დიდებული ცხოველის სხეული ატარებდა თითქოს თარაშის სულს.

ვაქმა ნადირობის წესი დაარღვია და მოჰკლა „ჯოგის თვალი“. მისი სიკვდილით კი საკუთარივე ბედი განსაზღვრა, ავტორმა მაშინვე ესროლა ურჩ მონადირეს: „ესღა შევნიშნე, თუ როგორ გადაეშვა ემხვარი კლდიდან. ოდნავ შევბორძიკდი, კიდევ მივიხედე, მაგრამ იგი უფსკრულმა შთანთქა“. - ამბობს კონსტანტინე. ამით მან განაჩენი გამოუტანა თარაშს. ეს უკანასკნელი სასიკვდილოდ განწირულია.

ციცაბოდან უფსკრულში გადაჩეხილი თარაში ძლივს ამოძვრება მთის მწვერვალზე და ხელახალ დაბადებას ნიშნავს, პირველყოფილებაში გადასულს. „...და ერთადერთი მე დავრჩენილვარ ცოცხალი არსი ამ გაქვავებულ ხმელის პირზე გამორიყული“ და ადამიანის ფეხდაუკარებელ თოვლზე გარბის „სწრაფად იქითკენ, საიდანაც როჭოს ძახილი მოაქვს ნიავქარს.

ეს როჭო წივის, თუ ტკივილი აჩქამებული?

ეს როჭო წივის, თუ ჩემივე [...]სხლის ხმაური?“... - ამბობს თარაში. ის მარტოა, სულ მარტო ყველასაგან გამორჩეული.

თარაშისა და არზაყანის არქეტიპები მითოსში დევს. თარაში აბელია, არზაყანი - კაენი, კაც - ადამი, ხოლო ბავშვობა - სამოთხის ბაღი - ედემი.

კაცმა და ხათუნამ თარაში საკუთარი შვილივით გაზარდეს. არზაყანს ბავშვობიდანვე გულს უხრავდა ღვარძლი და შური თარაშისადმი, რამაც ჭაბუკობაში უფრო სრულყოფილი სახე მიიღო.

თარაშისა და არზაყანის ძუძუმტეობას სხვაგვარი აზრიც გააჩნია. ერთი მშობლიური საწყისიდან ორი მოპირდაპირე ძალა გამოიკვეთა. ერთმა ოჯახმა - საქართველომ - ორი სოციალური წოდება, თავადაზნაურობა და გლეხკაცობა აღზარდა. მათ შორის ოდესღაც არსებობდა ჰარმონია, რომელიც დაირღვა, მაგრამ კლასობრივი განსხვავება არ გამხდარა მიზეზი მათი მეტოქეობისა. თავადი ემხვარი არად აგდებს თავის გვარიშვილობას, მით უმეტეს, არზაყანის მიმართ. თავის მხრივ, არც არზაყანი უყურებს მას, როგორც დამარცხებული კლასის წარმომადგენელს, ანდა სოციალური მტრის ნაშიერს. თარაშ ემხვარი მისთვის ყრმობის მეგობარი და ძუძუსმიერი ძმაა. მათ უყვართ ერთმანეთი. მიუხედავად ამისა, ისინი შეურიგებელი მტრები არიან. ამ მტრობის საფუძველი კი მათი ადამიანური ბუნებისა და სულიერი შინაარსის განსხვავებაა.

თარაშ ემხვარი სულიერი კულტურის მწვერვალებს მისწვდა, შეიცნო და შეითვისა იგი, მაგრამ ამ უზარმაზარმა სინათლემ შეაშინა და დააბრმავა: „მე ხომ თხუნელა ვარ, ბეცი თხუნელა“.

გმირი წინააღმდეგია ისეთი განვითარებისა, რომელიც ადამიანის სულს უგულვებელყოფს, რომელიც კაცობრიობას აცილებს ეროვნულ ფესვებს, საწყისს; უარყოფს ბუნებრივსა და ბუნებრიობას. „რამეთუ ბუნების შემეცნება გზაა ღვთისაკენ“ (მ.კოსტავა). თარაშის, როგორც სულიერი აბელის, ეს გამოძახილი ამ ეტაპზე თანხვდება წმ.მამათა იმ გადმოცემას, სადაც ისინი ანტიქრისტეს შესახებ წერენ: „კაცობრიობის სულიერი მტერი ბნელ ძალებს ასე მოუწოდებს საბრძოლველად: „ურჩხულის ლეგიონნო შთააგონეთ ადამიანებს სიტყვა ევოლუცია. ამ სიტყვას ისინი აიტაცებენ, რადგან ვნებებით არიან შეპყრობილნი მეცნიერებისადმი. შთააგონეთ მათ, რომ არსებობს მხოლოდ მატერია, რის გამოც თვითონვე აღსდგებიან უკვდავების წინააღმდეგ... მივაწოდოთ სიახლენი და გამოგონებანი და დაიჯერებენ, რომ ყოვლის შემძლენი არიან. ჩვენს შთაგონებას ადამიანები მიიღებენ თავიანთ აზრებად, თავიანთი გონების მონაპოვრად და ამაზე ააგებენ მეცნიერებას“ (ლაზარეს აღდგინება, ტ. V).

სწორედ, ამიტომ ცდილობს საწყისთან დაკავშირებას თარაში, რომ იპოვოს პირველყოფილი სისადავე და სისპეტაკე სულისა, რომელიც შერყვნილია ცივილიზაციით.

ნინო კუბლაშვილი

უზენაესი საბჭო

შეთქმულება ნაციონალიზმისა და პატრიოტიზმის წინააღმდეგ

(მე–4 გვერდიდან)

გულისტკივილი. ბევრ პატრიოტ ქართველს გულუბრყვილოდ სჯეროდა, რომ რუსეთის მიერ 1921 წლის თებერვალში საქართველოს ანექსიის გამო დასავლეთის ცივილიზებული ქვეყნები გამოიჩენდნენ ძალისხმევას, ქომაგად დაუდგებოდნენ მას და მოითხოვდნენ სამართლიანობის აღდგენას, მაგრამ, როგორც მოყვანილი ციტატებიდან ჩანს, ეგოისტური მატერიალიზმით შეპყრობილი საზოგადოება არავისთვის გაირჯება, თუ თავისთვის რაიმე სარგებელს არ დაინახავს, სამომავლოდ მაინც.

სამწუხაროდ, XX საუკუნის შუა წლებიდან დასავლური ცივილიზაციის ქვეყნებმა მკვეთრად მოუხვიეს ხსენებული ეგოისტური მატერიალიზმისაკენ. იგი კი სხვა არაფერია, თუ არა სოციალიზმი. ხოლო სოციალიზმის (რა გზითაც არ უნდა იყოს ის დამკვიდრებული) ფილოსოფიურ საფუძველს ძალადობა და დესპოტიზმი წარმოადგენს, რომლის მისაჩქმალად მხოლოდ ადამიანების უფლებებზე და მათ კეთილდღეობაზე ზრუნვის ცრუ ლოზუნგები შეიძლება გამოდგეს. ამ ლოზუნგების მიღმა კი ადამიანი ნადგურდება, როგორც პიროვნება: „პიროვნება მას (ანუ სოციალიზმს) ესახება, როგორც ბუნების არაკანონზომიერი ფუფუნება“ (ნიცშე, სოჩ., ტ.6 „მისლ“, 1990, სტრ. 446).

ჩვენ უკვე ვიცით, როგორ ანადგურებდა ადამიანს, როგორც პიროვნებას (ფიზიკურად და მორალურად), მარქსისტულ–ბოლშევიკური სოციალიზმი, როდესაც ავტორიტარულ ძალაუფლებაში მყოფნი ეუბნებოდნენ მას: ვიცი, როგორ უნდა იცხოვრო. თუ ხმას ამოიღებ, ხალხის მტრად გამოგაცხადებ და გაგანადგურებ.

ჩვენ დღეს ვხედავთ, როგორ ჰყავს გაბრიყვებული სოციალურად უზრუნველყოფილი დასავლეთელი ობივატელი ძალაუფლებაში დემოკრატიულად მოსულ ძლიერთ ამა ქვეყნისა, როდესაც ეუბნებიან: შენ ყველაფერი გაქვს, თუ მე არ დამიჯერებ, დემოკრატიის მტრად გამოგაცხადებ და არჩევანი აღარ გექნება.

ორივე შემთხვევაში მართლდება პოლიკარპე კაკაბაძის სიტყვები „ყვარყვარე თუთაბერიდან“: „სოციალისტები ამბობენ: რასაც ჩვენ ვამბობთ, ისაა მართალიო“.

1894 წელს ლევ ტოლსტოი თავის პუბლიცისტურ წერილში **„Христианство и патриотизм“**, წერდა: „რუსი გლეხი ნებისმიერ ქვეყანაში წავა, თუ იქ ცხოვრების უკეთესი პირობები ექნება“, რის გამოც გრძნობების დიდი ქომაგი, ფრანგი მწერალი მარსელ პრუსტი თავის საპასუხო წერილებში - „პატრიოტიზმი და ქრისტიანული სული“ - ამბობს: „ეს რომ მართალი იყოს (რაც ერთობ სამწუხარო იქნებოდა), მხოლოდ იმას დაამტკიცებდა, რომ ეგოიზმი ჯაბნის ალტრუიზმს. საოცარია, როგორ შეიძლება ტოლსტოის უხაროდეს ეს, როგორ შეუძლია ნებაყოფლობით დაშრიტოს უანგარობის ის წყარო, რომელსაც, უკიდურეს შემთხვევაში, დღესდღეობით მაინც პატრიოტიზმი ჰქვია. არც კი იცის, რომ ამით შეიძლება სოციალიზმის ამოხეთქვას შეუწყოს ხელი. მდიდართა კლასის მიერ საკუთარი ნებით არჩეული სოციალიზმი თუ გულისხმობს, რომ ალტრუისტული ინსტიქტები ჯაბნის ეგოისტურს, ღარიბთა კლასში პირიქით ხდება - ეგოისტური ინსტიქტები ბატონობენ ალტრუისტულზე. ორივე შემთხვევაში, სწორედ, პატრიოტიზმი ახერხებს ეგოისტური მიზნები ალტრუისტულს დაუმორჩილოს“ (რჩეულთა ბიბლიოთეკა № 4, მარსელ პრუსტი, „წიგნის კითხვა“, გვ.101).

სამწუხაროდ, დასავლეთის ქვეყნებმა თავიანთი დიდი ჰუმანისტების შეგონებანი მხოლოდ დეკლარირების დონემდე აიყვანეს, ხოლო პრაგმატული პოლიტიკის გათვალისწინებით სრულიად მშვიდად შეუძლიათ ადევნონ თვალი (უკვე XX საუკუნეშიც კი), თუ როგორ ანადგურებს ერთი ავყია დამპყრობელი ერი მცირერიცხოვან თავისუფლებისმოყვარე ერს.

საქართველოს ისტორია მკაფიოდ წარმოაჩენს, თუ რა უბედურებაა, საერთოდ, დამპყრობელი და მით უფრო, სოციალისტი დამპყრობელი. სწორედ, დამპყრობელთათვის და სოციალიზმისათვის არის მიუღწეველი ცნებები - ნაციონალიზმი და პატრიოტიზმი, ვინაიდან მხოლოდ ეს ცნებები იბრძოდნენ ყოველთვის და იბრძვიან ნამდვილი სამართლიანობისათვის. მხოლოდ ეს მისწრაფებები აერთიანებდა დაპყრობილ ერებში სხვადასხვა ფენებს თავისუფლებისათვის ბრძოლაში.

ზურაბ წიქორიძე

დონე

1. რომელ ნაწარმოებში წერს ილია მომავლის იმედით აღსავსე ამ სიტყვებს?

„და დაიმსხვრევა
იგი ბორკილი
შემფერხებელი
კაცთა ცხოვრების,
და ახალს ნერგზედ
ახლად შობილი
ეს ქვეყანა კვლავ აღყვავდების"?

2. პოემა „აჩრდილს" რატომ აკლია 23-ე და 24-ე თავები?

3. რომელ წელს გამოვიდა ჟურნალი „ივერია", ვინ იყო მისი რედაქტორი?

4. ვის ეკუთვნის შემდეგი სიტყვები: „ყმაწვილებო, გაზეთის ფურცლებზე წერილით გამოსვლა იგივე ბრძოლა არის, ომი, და ვიდრე ასეთ ომს დაიწყებდეთ, საკამათო საგანი კარგად უნდა შეისწავლოთ?"

5 რატომ დაუწერეს ილიას ლექსი:
„ნუ ულალატებ მჭრანსა,
„ზოტკი" მირს დადე, ილია,
ყველა ეს წავა, გაქრება,
დარჩება „განდეგილია"?

6. ჩამოთვალეთ ილიას ფსევდონიმები

წინა ნომერში გამოქვეყნებული კითხვების პასუხები:

1. პუშკინის „ჭეშმარიტება", „ანგელოზი", „წინასწარმეტყველი"; ლერმონტოვის „პავაი აბრეკი", „მწირი" (ნაწყვეტი), „სიზმარი";
2. გრიგოლ ორბელიანი;
3. ახალგაზრდა ჯგუფი, რომელიც ილიამ პეტერბურგიდან საქართველოში ჩამოსვლისთანავე შემოიკრიბა;
4. ხსენებულ სიტყვებს ილია წერდა ფილოსოფიურ-პუბლიცისტურ წერილში: „საქართველოს მოამბეზედ" და ამით უარყოფდა თეორიას „ხელოვნება ხელოვნებისათვის";
5. ლექსში „პასუხის-პასუხი";
6. ილია მოგვიწოდებს ერის გათავისუფლებისაკენ.

კეიმატი

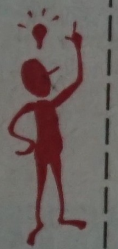

- ძიძიკო, შენ თუ იცი, რატ ელვები უფრო სწრაფები არიან თუ შეგრძნებები?
- შეგრძნებები.
- როგორ ბიძია?
- მაგრამ ხუთი წუთი უნდება ნერვული დაბოლოების გახსენებას და შეგრძნებები ნახევარი საათი ერთ გემოთ ქუდია თუ ბოხოხია.

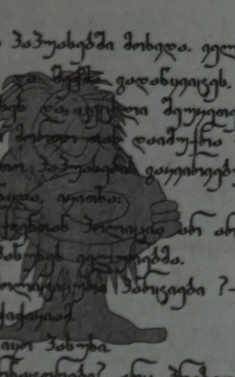

ძიძიკო პაპუასებში მოხვდა. ბელადი მისი მოსახვედრა და ... გადაწყვიტეს. ნესტის ქვეშ მოათავსეს ... შეუძლიათ. სად მელის ყურადღება ... დაიმუქრა - პოლიციაში გაბრაზებული პაპუასები გაკვირვებული თვალებს ხომ ნახავდა, ეკითხა:
- როგორ ... პოლიცია არ არის თუ?
- არა! - უპასუხეს ...
- არც პოლიცია ... პარტიები ?- იკითხა დაინტერესებულმა ძიძიკომ.
- არა! - იყო პასუხი.
- არც გუბერნატორები? არც პრეზიდენტი?
და როდესაც ყველა უარყოფითი პასუხი მიიღო, სასოწარკვეთილმა აღმოხდა: აბა, რა ჯანდაბამ გაგამრავლათ?

21-ე საუკუნის ანეკდოტი

ბებიაქალი მამას შვილის შობას ულოცავს, თან ეკითხება:
- რომლის დაბადება უფრო გაგიხარდებოდა, ბიჭის თუ გოგოს?
გაკვირვებული მამა კი პასუხობს:
- რას ბრძანებთ, ქალბატონო, ეგ ხომ ჩემი საქმეა, გაიზრდება და თვითონ გადაწყვეტს სქესს.

ტვინსაწვრთნელი

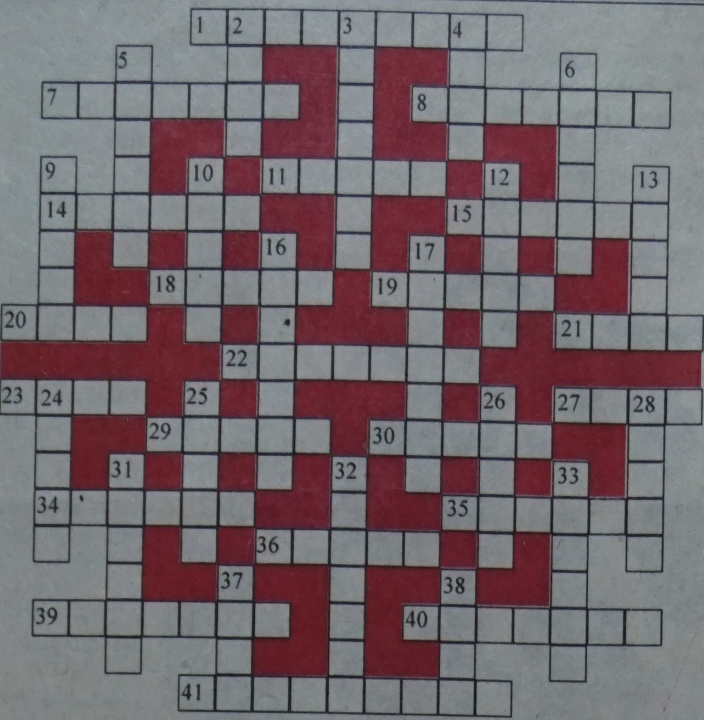

ჰორიზონტალურად: 1.უსიტყვო თეატრალური წარმოდგენა; 7.ყვარყვარეს როლის შემსრულებელი ფილმში; 8.მათემატიკის ნაწილი; 11.უმაღლესი ხარისხის მინა; 14.სულელი გურულ დიალექტში; 15.ახლადგამოჩეკილი ჩიტი; 18.ქიმიური ელემენტი; 19.თვითმმართველობის მუნიციპალური ორგანო; 20.გადასახადი ამა თუ იმ საქონლის შემოტანა-გატანაზე; 21. ერთხმიანი მუსიკალური ნაწარმოები; 22. ტროპიკული ხილი; 23. მუსიკალური საკრავი; 27.მიწით დატკეპნილი სახლის ბრტყელი სახურავი; 29. ოჯახი ანუ; 30.აგული ერისთავის ყველაზე მოუსვენარი შვილი; 34. მიწის ნაკვეთზე გაშენებული ბაღი; 35. იოლი ანუ; 36.ადამიანის სხეული; 39. ავსტრალიის დედაქალაქი; 40.ერთი ჩანაფიქრით გაერთიანებული ორი რომანი; 41.სამშობლოსთან განშორებით გამოწვეული სევდა.

შვეულად: 2.მაღალი ძელი გემზე იალქნისათვის; 3. მდინარე ამერიკაში; 4.ხერხემლის ძვალი; 5.სახელმწიფო ჩრდ.ამერიკაში; 6.ორსულობის ნაადრევი შეწყვეტა; 9. უიატაკო წნული ქოხი; 10. ხუროთმოძღვრების ძეგლი აფხაზეთში; 12. მავთულის ან რკინის სადგომი ცხოველებისათვის; 13. ვერტიკალურად მოძრავი მანქანა; 16. ფეთქებადი ნივთიერება; 17. სახელმწიფო ჩრდ.ამერიკაში; 24.დაწნული ღობე იმერეთში; 25.ჰოლანდიელი მხატვარი; 26. საუკეთესო წამალი აგადმყოფისათვის; 28. სასიმინდე; 31. რადიოტალღების მიმღები საშუალება; 32. სომეხთა მღვდელი; 33.სამყრობილე ციხე-კოშკის ქვედა ნაწილში; 37. ტბა საქართველოში, საიდანაც გამოედინება მდ.ყვირილა; 38. გამხმარი ხილი.

პირველ ნომერში გამოქვეყნებული კროსვორდის პასუხები

თარაზულად: 4) ბოლნისი, 7) ტანძია, 8) ენგური, 11) დიზაინი, 13) კვანძი, 14) სტატია, 17) ტიტრი, 18) მარაბდა, 19) დოგმა, 22) არაგვი, 25) კოდორი, 26) ქეცბაია, 27) კვართი, 28) სინოდი, 30) გრადუსი.

შვეულად: 1) ნანა, 2) პოლიცია, 3) ესენინი, 5) ტაბიძე, 6) არბატი, 9) კალმასობა, 10) კვეტარი, 12) დიდიგორი, 15) უმი, 16) ტაო, 20) გველვა, 21) მოროდი, 23) ბექთარი, 24) სირიუსი, 29) იდეა.

სხვადასხვა ○ სხვადასხვა ○ სხვადასხვა

ექიმი

როგორ დავიბანოთ სწორად თმა?

დაისველეთ თმა მაწვნით, შემდეგ კი დაიბანეთ წყლით. ასე იგი სუფთავდება, რბილი და ფაფუკი ხდება.

თმის დასაბანად სჯობს გამოიყენოთ წყალი, რომელშიც ჩაუმატებთ ცოტაოდენ საჭმელ სოდას ან ნიშადურის სპირტს. რბილი წყალი კარგად აცლის ცხიმს, არ აღიზიანებს თავის კანს. ასეთივე წყლისგან ამზადებენ ჭინჭრის და არყის ხის ფოთლების ნაყენს, რომელიც საპნის გარეშე შესანიშნავად ასუფთავებს თმას.

ჭინჭრის ნაყენს ასე ამზადებენ: ახალ ჭინჭარს ასხამენ მდუღარეს. როცა წყალი გაცივდება, ნაყენი მზად არის. არყის ხის ნაყენი უმჯობესია გაზაფხულზე დამზადდეს. მის ტოტებს გადაავლებენ ცხელ წყალს და ასხამენ მდუღარეს. ნახევარი საათის შემდეგ შეიძლება მისი გამოყენება დასაბანად. თმაზე გადასავლებად იყენებენ ცაცხვის ყვავილოვან ნაყენს, ასეთივე დანიშნულება აქვს გვირილასაც. ეს ნაყენები არა მარტო ასუფთავებენ თმას, არამედ სხვა სასიკეთო თვისებაც აქვთ: თავის კანზე მოქმედებენ ქერტლის წარმოშობის საწინააღმდეგოდ. ნაყენის მომზადების პროპორცია ასეთია: ერთი მუჭა ბალახი ერთ ლიტრ წყალზე.

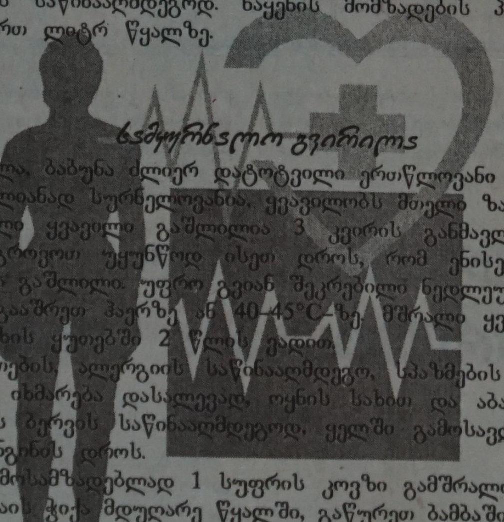

სამკურნალო გვირილა

სამკურნალო გვირილა, ბაბუნა ძლიერ დატოტვილი ერთწლოვანი ბალახია, იზრდება 35–40 სმ. მცენარე მთლიანად სურნელოვანია, ყვავილობს მთელი ზაფხული, მასიურად კი ივნისში, ცალკეული ყვავილი გაშლილია 3 კვირის განმავლობაში. გვირილას ყვავილები უნდა შეაგროვოთ უყუნწოდ ისეთ დროს, როცა ენისებრი ყვავილები ჰორიზონტალურად იყოს გაშლილი. უფრო გვიან შეკრებილი ნედლეული უვარგისია და იფშვნება. ყვავილები გააშრეთ ჰაერზე ან 40–45°C-ზე. მშრალი ყვავილები შეინახეთ მხოლოდ მუყაოს და ხის ყუთებში 2 წლის ვადით.

გვირილას აქვს ანთების, ალერგიის საწინააღმდეგო, სპაზმების დამამშვიდებელი, ოფლმდენი თვისებები. იხმარება დასალევად, ოყნის სახით და აბაზანებში. ინიშნება ფალარათობის, მუცლის ბერვის საწინააღმდეგოდ, ყელში გამოსავლებად, ხახის ანთებითი დაავადების, ანგინის დროს.

გამონაცემის (ჩაის) მოსამზადებლად 1 სუფრის კოვზი გამშრალი, დანამცეცებული გვირილა გააჩერეთ 1 ჩაის ჭიქა მდუღარე წყალში, გაწურეთ ბამბაში ან ქსოვილში და მიიღეთ.

თირკმლის ჩაი

თირკმლის ჩაი ტროპიკული მრავალწლოვანი მცენარეა, რომელსაც ჩვენში პლანტაციებში აშენებენ. მისი გამომშრალი, დანამცეცებული ფოთლების გამონაცემი იხმარება როგორც შარდმდენი და ანტისეპტიკური საშუალება სხვადასხვა წარმოშობის შეშუპების, თირკმლებისა და საშარდე გზების ანთების, შარდკენჭოვანი დაავადების დროს.

1 ჩაის კოვზ დანამცეცებულ თირკმლის ჩაის ფოთლებს დაასხით 1 ჭიქა მდუღარე წყალი, გააჩერეთ 15 წუთამდე, გაცივების შემდეგ გაფილტრეთ. მიიღეთ 2–3 ულუფად ჭამის წინ ნახევარი საათით ადრე. ასეთივე წესით დაამზადეთ გამონაცემი ბრიკეტებისაგან. სასურველია, სვათ ხანგრძლივად – 1 თვემდე.

დიასახლისს

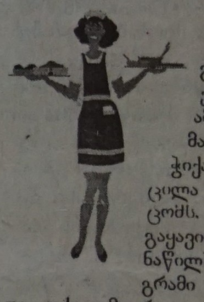

შოკოლადის ქექსი

130 გრამი კარაქი და 100 გრამი შაქარი კარგად ათქვიფეთ, თანდათანობით დაამატეთ 3 კვერცხის გული, მარილი, ბოლოს ჩაამატეთ 2 ჭიქა ფქვილი და 1 ჭიქა რძე. ცილა ათქვიფეთ და მიუმატეთ ცომს. ხელ-ნელა მოურიეთ და გაყავით მასა ორ ნაწილად. ერთ ნაწილს შეურიეთ გახეხილი 100 გრამი შოკოლადი. კარაქწასმულ და ფქვილმოყრილ ფორმაში ფენებად ჩაასხით შავი და თეთრი მასა. შედგით ზომიერად გახურებულ ღუმელში. შემდეგ ფორმიდან ამოიღეთ კექსი გაცივებამდე.

ხრაშუნა ნამცხვარი ყავისათვის

მასალა: 200 გრამი არაჟანი; 200 გრამი მარგარინი; 3,5 ჭიქა შაქარი; 2,5 ჭიქა ფქვილი.

ზემოთ ჩამოთვლილი პროდუქტები კარგად აურიეთ ერთმანეთში, მოზილეთ ცომი, გაყავით 4 ნაწილად, ყოველი ნაწილი გააბრტყელეთ მრგვალად. გაყავით თითო 8 ნაწილად. რადიუსების მიხედვით, რომ გამოვიდეს სამკუთხედები. წაუსვით ჯემი და დაახვიეთ. მიეცით ნახევარმთვარის ფორმა, მოაყარეთ შაქრის პუდრი, დადევით ცხელ ტაფაზე და შედგით გახურებულ ღუმელში.

ნიგვზის ჩხირები

მასალა: 350 გრამი ფქვილი; 250 გრამი დაჭრილი და ოდნავ მოხალული ნიგოზი; 1 ჭიქა შაქარი; 2 კვერცხი; 1 სუფრის კოვზი რძე; კოვზნახევარი გამდნარი კარაქი; სოდა-ძმრით.

ზემოთ ჩამოთვლილი პროდუქტები მოზილეთ და მიღებული ცომი გააბრტყელეთ 7 სმ სიგრძისა და 2 სმ სიგანის. გამოაცხვეთ ჰაერ-ღუმელში.

○ საჭმლის მომზადების დროს ქვაბში არ ჩაყაროთ სოდა, რადგან ტუტე შლის ვიტამინებს.

○ ბოსტნეული და ხილი ფრთხილად უნდა გასუფთავდეს, ვინაიდან ვიტამინები ძირითადად ზედა ფენაშია.

○ უმჯობესია, კარტოფილი მოიხარშოს კანიანად. ეს უკანასკნელი კი მოსცილდეს მოხარშვის შემდეგ.

○ კარტოფილის ცივ წყალში მოხარშვისას იკარგება C ვიტამინის 40%, თუ მას პირდაპირ ცხელ წყალში ჩადებთ და ისე მოხარშავთ, იკარგება მხოლოდ 10%. მიზანშეწონილია კარტოფილის მოხარშვა ორთქლზე.

სარედაქციო კოლეგია:
ლნისე ბანძელაძე (ლიტერატურა), გიორგი დანელია, სოფიკო კამაძე (საზოგადოება), გიორგი ლომსიანიძე (ისტორია), ტარიელ ფუტკარაძე, ირმა ჩხეიძე (პოლიტიკა), თეა ცირეკიძე, ლელა ხაჭაპურიძე (რედაქტორი)

დირექტორატი:
აპაკი ბაკურაძე,
ლევან ფრუიძე,
კობა ცერცვაძე

რედაქციის მისამართი:
ქუთაისი, კუპრაძის 32
ტელ.: 3-36-03
ელ. ფოსტა: kuji@posta.ge